

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס'

יום שני, י"א באב התשע"ה (27.7.2015)

נוכחים:

מר עודד רביבי	- ראש המועצה
מר אבי חדידה	- חבר מועצה
מר דורון כהן	- חבר מועצה
מר מיכאל דהן	- חבר מועצה
גבי טל נעמה	- חברת מועצה
מר מנחם שפיץ	- חבר המועצה
גבי דבורה גנני-מלכי	- חברת המועצה
גבי אורית סמואלס	- חברת מועצה

משתתפים:

יהודה שוויגר	- מנכ"ל המועצה
משה בן אלישע	- מהנדס המועצה
אדמונד חסין	- מנהל החברה הכלכלית
דוד ישראלי	- מנהל חשבונות בחברה הכלכלית

נושאי הישיבה

נמצא בעמוד	אושר	החלטה	נושא
3-4	-	-	חיסכון בנייר
4-8	-	-	כלבים משוטטים
8	פה אחד	החברים אושרו	מינוי חברים בוועדה לאיכות הסביבה
8-9	-	-	כח אדם מחלקת הנדסה
9-10	-	-	עדכוני הנדסה
10-11	פה אחד	התב"רים אושרו	תב"רים
11-14	פה אחד	העסקה אושרה	אישור עסקת המרת מניות- החברה הכלכלית
14-19	-	-	עדכוני חברה כלכלית
19-20	-	-	עדכוני ועדת ביקורת
20-21	-	-	עדכוני ועדת קליטה
22-24	-	-	עדכוני ועדת מכרזים
24-53	-	-	עדכוני ראש מועצה
53-54	-	-	דו"ח כספי חברה כלכלית-2014

ישיבת המועצה

עודד רביבי:

ערב טוב. אני בכוונה לא עשיתי את ההפסקה עכשיו כי אורית צריכה לצאת עוד רבע שעה ויש שני נושאים שהיא ביקשה שאני אתייחס אליהם לפני שהיא הולכת. אנחנו נתייחס לשני הנושאים שלה ואז נעשה הפסקה לנטילת ידיים וקפה לכל מי שרוצה ואז נמשיך עם יתר הנושאים. אחד, חיסכון בנייר ובעלות תכנון ובנייה, אנחנו משתדלים, תגידו שאתם לא רוצים שנכניס לכם את סדר היום, לא נכניס לכם את סדר היום - - -

אורית סמואלס:

קודם כל ל-wi.fi - - -

עודד רביבי:

יש wi.fi, את צריכה רק לדעת את הסיסמה, מחר אני אברר לך את הסיסמה, זו לא בעיה. חוץ מזה אנחנו לא מדפיסים לוועדת תכנון ובנייה שום דבר. מהיום אנחנו מתחילים להזמין נייר ממוחזר להדפסה, מצאנו נייר שעולה כמו נייר רגיל, כך שזה לא בעלויות יותר גבוהות, 100% מחזור. בקטע הזה שתנוח דעתכם שלפחות משתמשים בנייר ממוחזר.

נעמה טל:

אפשר גם דו צדדי?

עודד רביבי:

אני חושב שיש לנו בעיה עם זה במדפסות, אבל אני אבדוק את זה. אבל אני אומר עוד פעם, בסוף מה שמדפיסים זה רק את סדר היום ואת ההשתלשלות של התיקים. אם אתם לא רוצים לקבל את זה ורוצים לבוא עם לפטופים, אז רק תגידו, מבחינתנו אין שום בעיה ו - - -

דבורה מלכי:

אני לא רוצה לבוא עם לפטופ, אבל אני אשמח אם נקריין את זה.

עודד רביבי:

אי אפשר להקריין את זה.

דבורה מלכי:

אתה לא יכול?

עודד רביבי:

אני יכול, אבל כשמשה מקריין את התכניות והוא מראה לנו את התכניות, למשל התיק של משפחת פורת פה, היו עכשיו פה את כל הפרוטוקולים של כל הדיונים האחרונים. אתה רוצה כן לראות את ההתייחסות וההשתלשלות. אז אני אומר עוד פעם, אם אתם רוצים אנחנו יכולים להדפיס כמות יותר קטנה של סדרי יום ואפשר לחלק אחד או שניים.

דבורה מלכי:

דו"צ אחד לשניים.

דובר:

בוא נגיד ככה, את העמוד הראשון והשני ודאי אפשר להוריד.

- עודד רביבי:** בסדר, בקיצור אני אנחה את משה לנסות לצמצם בשימוש בנייר ואם יש לכם רעיונות נוספים אז - - -
- מנחם שפיץ:** אני חושב שבכל זאת צריך להחזיק משהו ביד, אלה דברים - - -
- אורית סמואלס:** אם יש טלפון, יותר נוח לפתוח את האי-מייל. יש את הכול בתוך האי-מייל ולא צריך נייר.
- עודד רביבי:** אורית, קוראים לזה פערי גיל.
- דבורה מלכי:** הטלפונים קטנים.
- אורית סמואלס:** אז נדפיס אחד או שניים במקום עשרה.
- עודד רביבי:** מנחם, אנחנו נדפיס חצי מהכמות. נעשה את זה דו צדדי.
- מנחם שפיץ:** בסדר גמור, מצוין.
- דבורה מלכי:** ממחזרים פה נייר בכלל במועצה?
- עודד רביבי:** כן.
- נעמה טל:** את הדברים האלה צריך לגרוס, לא?
- עודד רביבי:** לא את הכול.
- נושא הכלבים המשוטטים. אנחנו עשינו אספה, אספנו את כל הכלבים המשוטטים והתחלנו לדבר איתם כדי להסביר להם מה הציפייה שלנו.
- דבורה מלכי:** למה אתה לוקח את הדברים הלא נכונים לאוכלוסיות השגויות? הוא רוצה להרוג את איקס ומדבר עם וואי. לא, הפוך.
- עודד רביבי:** דווקא השיחה הייתה מאוד פרודוקטיבית, הם עברו מהרימון לזית ואנחנו רשמנו לעצמנו הצלחה כבירה.
- הסיפור של כלבים משוטטים הוא לא מצחיק, הוא מתגלגל הרבה זמן, בהרבה מקומות בארץ. אנחנו משתדלים וכל הזמן משתכללים. אני בכוונה לא מפרט באופן פומבי מה אנחנו עושים.
- דבורה מלכי:** וחתול משוטט, בתוך הביתה.
- עודד רביבי:** אני מקווה שהלכת למשרד הבריאות. הבן הבכור שלי הלך לפח, חתולה קפצה עליו, סיפור לא נעים, הלך למשרד הבריאות כדי לקבל זריקות. לא מצחיק. יש השנה דיווח על 15 מקרי כלבת במדינת ישראל. זה לא דבר מצחיק. בשורה התחתונה, כמו הרבה מקרים במדינת ישראל בסוף מחוקקים חוקים מטעמים פופולאריים ולא נותנים מענה לבעיה. יש

עכשיו, למשל, יוזמת חקיקה שכלבים משוטטים שיימצא שיש בהם שבב, גם אם לא מאתרים את הבעלים אסור להמית אותם. המשמעות היא שרשות מקומית הופכת להיות בית גידול לכלבים. אף אחד לא נותן את הדעת מה המשמעות של כמויות האוכל, של החיסונים, של השטחים, העיקר שלא יהרגו את הכלבים שנמצאו עם שבב בצוואר. כל מה שאתם חושבים שאנחנו יכולים לעשות, תיקחו בחשבון דבר ראשון שאנחנו מנסים, ודבר שני, שיש לנו לא פחות מתנגדים. לצורך העניין אחד הדברים הפשוטים והברורים שמותר לנו לעשות זה להציב מלכודות, כמעט כל לילה שאנחנו מציבים מלכודות הורסים לנו את המלכודות. הורסים זה לא שבעלי חיים נכנסים והורסים, זה עוקרים לי את הברזלים, שוברים צירים.

יש שם מצלמות.

נעמה טל:

אני לא תמיד שם את המלכודות במקומות שבהם יש מצלמות, אני שם את המלכודות במקומות שבהם יש לי דיווחים על כלבים משוטטים. אז זה שאתם רואים בליסט את אלה שמתלוננים על שהכלבים משוטטים, קחו בחשבון שיש לפחות קבוצה דומיננטית באותו היקף, שמסתתרת לרוב, היא לא מביעה את דעתה, שפועלת ההיפך.

שהם נגד? מה, צער בעלי חיים כזה?

דבורה מלכי:

הם נגד. כן.

עודד רביבי:

זה חוקי להתנגד, להרוס מלכודות זה חוקי?

נעמה טל:

זה לא חוקי. לא משנה. היה יום שישי אחד, תפסנו כלב במלכודת בזית, בשעה שתיים אני יושב בברכה עם הילדים, אני מקבל טלפון מהאגודה לצער בעלי חיים, 'שמענו שאתה מתעלל בבעלי חיים באפרת', למה? כי יש כלב בכלוב בלי מים. זה שתפסו אותו לפני שעה, זה לא מעניין אותם.

יש לנו כלבייה?

דובר:

אין לנו כלבייה פרטית שלנו, יש לנו הסדר, היה לנו שיתוף פעולה עם גוש עציון לגבי הכלבייה, החליטו לשחוט אותנו עם המחירים, היום אנחנו עובדים בכלבייה עם מטה יהודה, ברבע מהמחיר. יש לנו פתרון לסיפור הזה, אבל בסוף הכלבים המשוטטים, אנחנו פועלים, אנחנו משתדלים. אני

עודד רביבי:

בכוונה לא מפרט. בקרית ארבע הווטריןר הפעיל צייד כלבים, עשו ממנו קציצות. על פי חוק, עם רישיון, עם הכול, עשו מהווטריןר קציצות.

מי, התושבים?

נעמה טל:

התושבים התלוננו, הגיע צער בעלי חיים. לכן אני אומר, אם אתם מזהים, עדיף שתעבירו את זה למחלקת שפי"ע, תעבירו את זה ללשכת ראש המועצה, אנחנו נתמודד עם התלונות ואנחנו בכוונה שומרים על פרופיל נמוך כדי שהטיפול יהיה אפקטיבי. אני מראש אומר, מה שהמחוקק אישר לנו מבחינת יכולת התמודדות זה מעט מאוד. אנחנו מנסים - - -

שר הפנים מתכוון לטפל בזה או שזה לא בראש מעייניו?

נעמה טל:

זה בכלל לא שר הפנים, זה שר הבריאות, זה רק החקלאות, זה השר להגנת הסביבה וכל מערכת היחסים בין שלושתם, שהם מגלגלים את זה אחד על השני ואף אחד לא מתעסק בזה.

עודד רביבי:

לא, דיברנו עם איכות הסביבה, הוא אמר שזה חקלאות. הוא שזה לא הוא. חקלאות. וכשיהיה מכת כלבת אז זו בריאות ובריאות לא מתעסק עם זה כי זה חקלאות והגנת הסביבה לא מתעסק עם זה כי יש לו דברים אחרים.

דבורה מלכי:

עודד רביבי:

נציף את זה לשר החקלאות. הוא מהמפלגה שלנו, נראה מה הוא יכול לעשות. זו תקנה של משרד החקלאות, הרי עד לפני כמה שנים - - -

נעמה טל:

זה חקיקה. זה לא תקנות.

עודד רביבי:

שחוקקו לפני 6-7 שנים?

נעמה טל:

שחוקקו, נעמה, כי השתמשו בצידי כלבים והשתמשו ברעל והיו תאונות. אז אמרו שעכשיו מפסיקים הכול.

עודד רביבי:

אבל היה ילד ש - - - עדיף היה לראות שהילד הזה - - -

אורית סמואלס:

דבר ראשון, 'תנו לחיות לחיות' מעדיפים לראות חיות שחיות מאשר הולכי על שתיים.

עודד רביבי:

את לא זוכרת לפני 10 שנים בגירוש מגוש קטיף, שדיברו על האכזריות של המתנחלים שמשאירים את חיות המחמד שלהם?

נעמה טל:

מה הכלים שעובדים, אם אתה עושה הכול חוקי, מה שהחוק מתיר לך, אז זה יכול לעשות קצת רעש עם מה הכלים שלהם - - -

אבי חדידה:

אני יכול לעשות מלכודות.

עודד רביבי:

- אורית סמואלס :** כן, אבל זה לא עוזר.
- אבי חדידה :** אוקיי, למה זה לא בסדר מבחינתם?
- עודד רביבי :** אני יכול לעשות מלכודות והמלכודות, הכלבים לא טיפשים, הם יודעים איך להתמודד עם המלכודות. אנחנו יודעים שיש לנו מקומות מרבץ של כלבים, שמים את המלכודת, התושבים מדווחים על נביחות של כלבים ואף כלב לא נכנס למלכודת. יש מערכת לומדת, אז אנחנו מדלגים את המלכודות, אנחנו משנים את הפיתיונות אנחנו שמים בפנים. אני אומר בכנות, אני מתעסק עם הדבר הזה באופן אישי כבר 5 שנים, כולל מכתבים למבקר המדינה, אנחנו לא רואים כרגע את העניין הזה בסדר עדיפויות שאליו אנחנו צריכים להתייחס. חוץ מזה שאני גם הייתי מציע לקחת בעירבון מוגבל את התיאורים שרצים בליסט, הם לא תמיד בדיוק לגמרי מדויקים. יש לנו מתלוננים סדרתיים. יש אנשים שמפחדים מכלבים שתמיד הדיווחים שלהם ברמות היסטריה למרות שאנחנו דנים את כולם לקו זכות, וישבנו איתם ודיברנו איתם, יש כאלה שהתיאור שלהם על כלבים - - -
- מיכאל דהן :** אני יצא לי לראות אותם פעמיים וזה לא נעים.
- דבורה מלכי :** תושב שלא מעניין אותו, מה הוא יכול לעשות? רק לזרוק עליהם אבן? הוא יכול לירות בהם? לא שיש לי אקדח, אבל נגיד, מה הוא יכול לעשות?
- עודד רביבי :** באופן עקרוני לזרוק אבנים.
- דבורה מלכי :** לירות כהגנה עצמית?
- עודד רביבי :** לירות כהגנה עצמית, רק שאתה חייב לדעת. אם אתה אחר כך עומד למשפט, תארי לעצמך מה יקרה אם תירי על כלב.
- מנחם שפיץ :** אתה אמרת שבזמנו הכנסת מספר תושבים ל - - -
- עודד רביבי :** ארגנו יחידה של משמר אזרחי, השכרנו שני מתנדבים, עשינו להם קורס הכשרה ללוכדי כלבים ובפועל מה שקרה לנו, שכל פעם שרצינו להפעיל אותם, או שהם היו בחתונה או שהם היו במילואים, הם לא היו ביישוב. הם פחות או יותר הזדכו, עשו את קורס ההכשרה ולא קופצים יותר. אם יש לכם רעיונות איך אפשר לגייס מתנדבים, אנחנו פרסמנו ונפרסם עוד

פעם, המועצה מוכנה להמשיך להכשיר לוכדי כלבים על בסיס כמו כיתת כוננות.

מנחם שפיץ : כדאי לשים את הדגש על זה עודד. במיוחד בזית, עוד ארבעה, חמישה, שישה. אז יכול להיות ששניים עשו, זה לא הצליח איתם, אולי אם נגדיל את ה - - -

עודד רביבי : כן, אנחנו עשינו את זה ונעשה את זה. אורית, עוד משהו.

אורית סמואלס : היה משהו עם הוועדה, מינוי חבר.

עודד רביבי : ועדת איכות הסביבה, מתברר שאין הבדל בין רשות קטנה לרשות גדולה, אין הבדל בין כמות חברי המועצה שיש. צריכים שיהיו ארבעה חברי מועצה חברים בוועדת איכות הסביבה. כרגע מי החברים?

אורית סמואלס : יש נציגים של השכונות ו - - -

עודד רביבי : מה שאני מציע זה דבר כזה - - -

דורון כהן : אני מוכן לעזור.

עודד רביבי : יש עוד מישהו שמתנדב?

אורית סמואלס : זה חמש פעמים בשנה - - -

עודד רביבי : זה לא אומר שאת חייבת להופיע לכל הדיונים. אז מיכאל ונעמה, **אנחנו מאשרים את כל הארבעה האלה פה אחד**, חברי ועדת איכות הסביבה. מבחינת חברי מועצה, אורית יושבת ראש, מיכאל כחבר, דורון כחבר ונעמה כחברה. אני מודה לכם מאוד. תודה רבה. ככה עמדנו בדרישות.

החלטה: חברי ועדת איכות הסביבה אושרו פה אחד.

(הפסקה).

עודד רביבי : לגבי מה שעלה בוועדת תכנון ובנייה מבחינת כוח אדם. אחרי הרבה הרבה זמן שאנחנו מחפשים כוח עזר במחלקה מצאנו מישהי שהיא ראוייה, אחרי שהודענו לה שאנחנו נשמח לקבל אותה מתברר שהיא קיבלה הצעות בעוד שלושה מקומות שונים.

נעמה טל : כוח אדם במחלקת הנדסה.

עודד רביבי : זה מה שיהודה עדכן אותנו בזמן ההפסקה. אז אנחנו נמשיך לחפש ובעזרת ה' נמצא.

- דבורה מלכי:** אתה מחויב למשכורות איקס? אין לך שום שליטה לגבי בונוסים, היתרים
-
- עודד רביבי:** לא.
- דובר:** איזה תפקיד?
- עודד רביבי:** מחפשים לפחות שתי משרות במחלקת הנדסה.
- מיכאל דהן:** יש לזה תנאי מינימום?
- עודד רביבי:** ודאי. אנחנו רוצים בודק תכניות, GIS, סגנית למשה.
- מנחם שפיץ:** ואם אתה עובד מולם כעצמאי עם חשבונית, אז אתה גם מחויב למקסימום מסוים?
- עודד רביבי:** היה לנו את זה, לקחנו פה חברת פיקוח במשך שישה חודשים, שילמנו להם המון כסף והשירות שקיבלנו היה מתחת לכל ביקורת. הם בסוף מכניסים אותם כריטיינר, כעוד לקוח אחד וזה לא דומה למצב שיש לך פה מישהו שיושב במשרד במשרה מלאה.
- אבי חזידה:** אפשר להתמודד כמו שעשינו עם המחשבים, עם שמואל.
- עודד רביבי:** אז אני אומר, עם המחשבים זה עובד, בתחום של הפיקוח זה עובד פחות. כבר פעם שנייה שאנחנו עושים את הסיפור הזה, הניסיון בסך הכול לא מוכיח את עצמו.
- יהודה שוויגר:** היום מהנדס בשוק החופשי זה בן אדם שהמשכורת שלו היא אחרת לגמרי.
- דבורה מלכי:** ואם אתה לוקח סטודנט, יעשה פה את הסטז' שלו שנתיים.
- יהודה שוויגר:** מהנדס תשתיות בחברה פרטית מרוויח לא פחות מ-30,000 שקל משכורת.
- עודד רביבי:** טוב, כמה דברים. אחד, עלה בישיבת המועצה הקודמת הסיפור של מגרש 133, שזה מגרש חום, וביקשנו לבדוק את השינוי בחוקי התכנון והבנייה שמאפשרים לנצל מגרשים חומים לבניית מבני ציבור ובעצם לאפשר בנייה של דירות להשכרה. נכון לכרגע התקנות מבחינת תכנון ובנייה תוקנו, אבל משרד הפנים לא יודע איך ליישם את זה. בישיבה שהייתה לנו במשרד הפנים, לפי מה שהם מסרו לנו כרגע, עוד אף רשות בעצם לא השלימה את התהליך הזה. לא ברור להם איך הם הולכים לאפשר את הדברים האלה, איך הם הולכים לשמור על זה שזה לא יהפוך למשהו פרוץ וחוף מזה כמובן

שהסיפור הזה בינתיים לא חל ביהודה ושומרון, אז אנחנו נמשיך לעקוב ונראה לאן אנחנו מתקדמים עם הדברים האלה.

מישהו עובד על זה שזה יחול ביהודה ושומרון?

דבורה מלכי:

כרגע, במסגרת אי חלוקת הסמכויות בין שר הביטחון לסגן שר הביטחון, אז הרב אלי בן דהן לקח על עצמו לרכז את כל פערי החקיקה שקיימים בין יהודה ושומרון לבין יתר השטחים של מדינת ישראל, לנסות לעשות על זה עבודת מטה. בכנסת הקודמת, להזכירכם, הייתה הצעת חוק של שולי מועלם ושל זאב אלקין עם הסיפור של תנאי עבודה לנשים, שהם לא הצליחו להחיל אותו ביהודה ושומרון.

עודד רביבי:

אורית סטרוק.

דובר:

אז אורית סטרוק וזאב אלקין. והם לא הצליחו לקדם את זה. זה נתקע. עיקר החשש, בסופו של דבר, שתבינו למה זה לא חל באופן אוטומטי, ובתכנון ובנייה זה הכי חד, זה שהם לא רוצים שזה יחול רק על האוכלוסייה הישראלית ולא יחול על הפלסטינאים, ואז בעצם יש שתי מערכות חוק ולא רוצים לבנות את המנגנונים האלה, לכן כל דבר כזה הוא כל כך מורכב. לפעמים, בגלל זה גם נופלים דברים אחרים שהם בכלל לא קשורים, כמו פנלים סולריים, בין הכיסאות ומשך הטיפול בהם לוקח לפעמים שנים עד שאנחנו מתקדמים.

עודד רביבי:

הגזבר בחופש, אבל יש לנו טבלת תב"רים שהעברנו לכם, כאשר שניים מהם מדברים על נווה שמואל, כספים שהגיעו ממשד החינוך. אתם רואים נגישות נווה שמואל + מערכת שמע, עשה חיל, משרד החינוך מימן את זה ב-100 אחוזים.

הוא מממן את זה כי יש צורך ספציפי?

נעמה טל:

כן, הוא מממן את זה תמיד רק כשיש צורך ספציפי. חידוש מבנים, ישיבת נווה שמואל, יש לנו 300,000 שקל של משרד החינוך ואור תורה מגדילים את זה ב-68,142 ומשרד התחבורה, סימון כבישים לשנת 2015, אז אתם רואים מה הסכום שאנחנו מקבלים ממשרד התחבורה, מה הסכום שאנחנו רואים מקרנות הרשות. אני מבקש לאשר את התב"רים כמו שהם מפורטים בטבלה. **מי בעד? כולם בעד. אף אחד לא נגד. תודה רבה.**

עודד רביבי:

החלטה: התב"רים אושרו פה אחד

החברה הכלכלית. אנחנו קצת הטרדנו אתכם באימיילים, הייתה איזה שהיא הבנה שיש לחץ לקבל החלטה, בסוף התברר שאנחנו יכולים להסתדר בלי ההחלטה הזאת. פנינו לרשויות המס בבקשה לקבל פסיקה, מה שהוא רמז שיחול בעסקה ובקשה לדחות את תשלום המס. בשלב הגישור, עד שקיבלנו את האישור מרשויות המס, לזכותו של אלי בן שמעון, החברה לפיתוח גוש עציון, הוא הסכים להעמיד את הבטוחה מהחברה שלהם, מעשה בהחלט מפתיע במערכת היחסים שעליה נדבר בהמשך, אבל בסופו של דבר קיבלנו את האישור וכרגע אנחנו מדברים על צורך להעביר החלטה שהיא לא בדיעבד, אלא היא כרגע, שאומרת שאנחנו נדרשים להעמיד לטובת החברה לפיתוח סכום של עד 200,000 ₪ לתשלום מס עבור הפיכת המניות, ממניות בחברה הנמוכה היום, שהיא החברה של המו"פ, לחברת האם, שזו חברת טריידליין, שזו חברה שהולכת להנפקה כרגע בבורסה בקנדה ואז נחתם הסכם בין ארבע הרשויות, גוש עציון, דרום הר חברון, קרית ארבע וגוש עציון, שאומרים שאנחנו נהיה מדוללים בכמות המניות שיש לנו, אבל המניות שהן מניות וירטואליות, שהן לא נסחרות בשום מקום, הופכות להיות מניות בחברה שהיא נסחרת, מניות שהן שוות כסף. אם הערך של החברה יעלה אז מן הסתם שוק המניות יעלה ואם נרצה למכור את המניות, אז יש לנו פתאום משהו ביד, שאותו אנחנו יכולים לממש ולמכור. אשר על אנחנו - - -

מיכאל דהן:

בינתיים כבר הגיעה השומה של המס?

עודד רביבי:

כן, היא הגיעה, אבל רואי החשבון עדיין מנהלים משא ומתן עם רשויות המס לכן הסכום הוא לא סופי. הסכום המקסימלי יגיע לעד 200,000 ₪. יש הערכה שאנחנו נצליח אפילו לגמור את זה בחצי מהסכום.

דבורה מלכי:

מה החברה הזאת מוכרת, מה הנכסים שלה?

עודד רביבי:

באופן היסטורי מה שקרה זה שארבע הרשויות פה הקימו חברה שנקראת מו"פ, שזה חברת מחקר ופיתוח, שמהווה חממה טכנולוגית לזמויות, חלקם בשלב הראשון היה דווקא בתחום החקלאות, פיתוח של זנים ומדבירים. עם השנים נכנסו לשם עוד כל מיני פרויקטים, עיקר המימון

הגיע מהמדען הראשי וראו בזה איזה שהיא השקעה בסטרט אפ מקומי. כל החברות, מהר מאוד היו רשומות, אבל לא עבדו פה, כלומר זה היה איזה שהיא פיקציה שהיה נוח לכולם, אבל מבחינתנו דובר על זה שיש איזה שהוא נכס. לפני כ-5 שנים, אם אני זוכר נכון, בא המדען הראשי ושינה את תנאי התקצוב והוא אמר שהוא מוכן לתקצב בתנאי שהבעלים מכניסים סכום פרופורציונאלי, אני לא זוכר בדיוק את החלוקה באחוזים, לפעילות.

הבעלים זה אנחנו?

דבורה מלכי:

הבעלים זה ארבע הרשויות. כדי לקבל את המימון של המדען הראשי הרשויות נדרשו לשים הרבה מאוד כסף שלא היה להם, ואז נכנסה חברת טריידליין שהיא אמרה, 'אני מוכנה להיכנס איתכם בשותפות'. בשלב הראשון היא נכנסה באיזה שהיא שותפות שאני לא זוכר מה היא. בשלב הראשון היא החזיקה אחוז מסוים, נדרשנו להביא עוד פעם כסף מהמדען הראשי ואז טריידליין השקיעו עוד פעם, קנו חלק מהאחוזים של הרשויות המקומיות, שהגענו למצב שלכל ארבע הרשויות ביחד יש סדר גודל של 25% ולטריידליין יש 75% ועכשיו אנחנו הולכים למצב שעוד פעם, או שנדרשים להביא כסף מהבית, או שהולכים לסיפור ההנפקה, ולכן אנחנו מדוללים פעם נוספת, אבל אנחנו מדוללים ברמה כזאת שאנחנו עוברים להיות חברה סחירה שהיא - - -

וכמה יישאר לנו אחרי הדילול הזה?

דבורה מלכי:

4.32%.

אדמונד חסין:

אפרת?

דבורה מלכי:

לא, כל ארבע הרשויות.

עודד רביבי:

זאת יהיה לנו 1%.

דבורה מלכי:

אבל את נכנסת לחברה הרבה יותר גדולה. בעבר היית רק במו"פ שלך, היום את 4.3% בחברה הגדולה.

עודד רביבי:

בשווי החברה - - -

נעמה טל:

אנחנו נהיה שווים כ-1.3 מיליון ₪. אנחנו מתייחסים לפי שווי מניה של דולר וחצי, יכול להיות שבהנפקה היא כבר תהיה 1.85.

אדמונד חסין:

דבורה מלכי: איפה החממה הזאת יושבת?
עודד רביבי: בעבר היה ישבה בקרית ארבע. במערכת ההסכם והידידות היא עברה לאזור התעשייה בגוש עציון. קרית ארבע לא אהבו את המהלך, הם עוד פעם נשארו בלי כסף, גוש עציון גם עשו איזה שהיא עסקה עם קרית ארבע, שהם גם קונים את חלקם, או מלווים להם. בקיצור, הסיפור הזה די מורכב, אנחנו בעבר נדרשנו להזרים לחברה 600,000 שקל והזרמנו את זה במהלך שלוש שנים, כל שנה 200,000 שקל ועכשיו המסלול החדש מבטיח שיותר לא נצטרך להשקיע בחברה.

דבורה מלכי: הרווחנו משהו?
עודד רביבי: הרווחנו פעם אחת סכום של, אם אני זוכר נכון, משהו כמו 100,000 שקל שהגיע לבתי ספר לרכישת ציוד מדעים, ציוד מחשבים.

דבורה מלכי: זאת אומרת שזה עלה לנו בערך חצי מיליון שקל, הסיפור?
עודד רביבי: לא בוחנים את זה בצורה הזאת, כי בסופו של דבר זה היה מבחינת הרשויות, בראייה ההיסטורית, השקעה בסטרט אפ, שאם הוא היה מגיע לכלל מימוש אז היה נופל עלייך מבול של מזומנים. גם היום עוד לא התעלמת מהאופציה הזאת, אם אחת מהחברות תגיע לכלל הנפקה - - -

נעמה טל: אז היה לזה תקדים? אחת מהחברות שם בעבר - - -
עודד רביבי: עד היום אף אחת מהחברות לא הגיעה לכלל מימוש.
נעמה טל: זה שנים. אני זוכרת בתור נערה שזה הוקם בקרית ארבע.

אדמונד חסין: אז אני מדבר על פי 5.
עודד רביבי: אתה מדבר על התקופה שאיתן גולן היה ראש מועצה, אולי אפילו לפני זה.
דבורה מלכי: והם עדיין ממשיכים לעבוד על הסטרט אפים שלהם.

נעמה טל: גם עשיתי שם פעם כסטודנטית עבודה בקיץ.
עודד רביבי: לכן אנחנו צריכים לאשר שהמועצה תשלם את שיעור המס בשיעור של עד 200,000 ש"ח, מאחר שלחברה הכלכלית אין את הסכומים האלה לשלם מסים. מי בעד? כולם בעד, אף אחד לא מתנגד.

החלטה: עסקת המרת המניות אושרה פה אחד.

דובר: אפשר לשאול שאלה? סליחה שזה בא מהיציע.
עודד רביבי: כן, אתה יכול לשבת ליד השולחן, יש מספיק מקומות.

דובר: יש תקופת חסימה למניות של המועצות? אחרי ההנפקה - - -

אדמונד חסין: חצי שנה.

דובר: ו - - - זה גם חצי שנה? הרי הם ה - - -

אדמונד חסין: כן, הם למעלה. כלפינו חצי שנה - - -

דובר: חצי שנה אחרי ההנפקה בבורסה. יכול להיות שזה רק 4%? ככה הם קבעו?

אדמונד חסין: כן, היה משא ומתן שייצגו אותנו אלי בן שימול ומאיר נחליאל. שני מנכ"לים של שתי חברות ייצגו אותנו נאמנה, משרד עורכי דין גדול שמתמחה בהנפקות ייצג אותנו.

עודד רביבי: רק נוסח ההחלטה באופן פורמלי, כפי שנוסח על ידי דוד ישראלי, החברה הכלכלית ביצעה עסקה החייבת במס עם חברת טריידליין, כאשר את המס על החברה לשלם עד יום 15 באוגוסט וזאת לאחר קבלת פטור מניכוי מס במקור בעת חתימת החוזה בהנפקת המניות בפועל. מאחר שלחברה אין סכום זה בתזרים המזומנים המועצה תקדם לחברה הכלכלית 200,000 ₪ עבור שירותים עתידיים ומתוך הנחה שעד סוף 2015 יהיו פרויקטים, העתקת קרוונים תמר דגן, מכירת קרוונים לאמנה, אשר יאפשרו לחברה להחזיר את המקדמה. במידה שההערכות של החברה לא יתממשו בשנה זו אנו מבקשים אישורכם להמרת המקדמה בהנפקה שטרי הון, ועל זה כולם הסכימו. אז תודה רבה.

הצבעה: כולם בעד, אין מתנגדים ואין נמנעים

כמו שאתם יודעים, החברה הכלכלית בעבר התעסקה בשני פרויקטים מרכזיים, האחד היה הסיפור של השכרת קרוונים, הדבר השני זה הסיפור של הטלפונים. המהפכה של כחלון הוציאה את הסיפור של הטלפונים מכלל רווחיות והאחוזים של הרווח בחברה הכלכלית מהענף הזה די נפגעו והגיעו כמעט לאפס ובסיפור של השכרת קרוונים אתם בסך הכול יודעים ורואים שאנחנו במגמה של הוצאת הקרוונים מאפרת, כדי לאפשר את הבנייה הקבועה, וגם בזה כל קרוון שיוצא זה פחות דמי שכירות שנכנסים לחברה הכלכלית. אנחנו ידענו את זה, ראינו את זה קורה וכתוצאה מזה אנחנו גם הגענו למצב שקיצצנו בכוח אדם. בעבר היו שם ארבעה עובדים, היום נשארו שם אדמונד ועוד מזכירה בהיקף של חצי משרה, אפילו פחות,

וגם זה במגמת צמצום. אין ספק שהדבר הזה גם השפיע על תזרים המזומנים. בתקופה שאדמונד מנכ"ל החברה אנחנו יכולים להגיד שיש לא מעט פרויקטים שהחברה מנסה להרים. במידה מסוימת כמו בסטרט אפ, עוד אף אחד מהם לא הגיע לכלל מימוש, אבל יש דברים שפתאום מגיעים באופן מפתיע ולא מתוכנן שנותנים חיות לחברה. אז בחמש דקות, תסקור לנו במה אתם מתעסקים היום, כדי שהחברים יכירו.

אדמונד חסין:

אני אמשיך את מה שעודד אמר, על הפרויקטים שנמצאים על הפרק. אחד זה מורדות העיטם, על הרכס של העיטם, אנחנו כבר מפתחים בעזרת ה' את הרכס הבא של אפרת וזה בא הרבה יותר מהר ממה שחשבנו. דיווחנו לכם, שתיים או שלוש ישיבות אחורה, כשהייתי פה, על הנושא הזה. הנושא הזה קורם עור וגידים, זה אומר שמשרד השיכון מינה צוות יועצים. צוות יועצים של משרד השיכון זה לא בואו נשב ונדבר על הסיפור, אלא זה כבר צוות עבודה שמתחיל לעבוד על תכנון הרכס הזה. אנחנו דיברנו על בערך 400, 500, 600 יחידות דיור שיכללו בתוך הבניינים. אני מזכיר לכם את מה שדיברנו, שבתוך הבניינים עצמם, שהם יהיו גבוהים, נכניס לשם מעונות, גנים, בית כנסת ודברים כאלה, כדי שאנשים לא יצטרכו, אחת, ללכת או להסיע ילדים, שתיים, בגלל שהשטח מצומצם היום יש דבר כזה שנקרא עירוב שימושים, שזה דבר ידוע ומקובל בעולם, שעל קרקע מצומצמת אתה מעמיס דברים ציבוריים עם דברים אזרחיים. אנחנו רואים את זה בפרויקטים גדולים, של מלונאות, משרדים, מסחר ומגורים משולב במגדל אחד. ראיתי באיזה יום עיון שרואים את זה באסיה שהם מכניסים את הנושא של גני ילדים ובתי ספר בתוך המגדלים. אז אני חוזר לנושא, צוות היועצים התחיל לשבת ואנחנו מתחילים לגבש פרוגרמה איך תיראה השכונה הזו. זה דבר שייקח זמן, אבל זה - - -

נעמה טל:

איך זה עובד עם ההקפאה?

אדמונד חסין:

זה לא קשור. אנחנו כרגע בצוות היועצים, הם מצאו דרך לעקוף את זה כדי לתכנן את הדבר הזה. ברור שיהיו לנו עוד מהמורות בדרך, עוד הזדמנויות פוליטיות כדי לאשר ולהתקדם, אבל אלה דברים שלוקחים הרבה זמן. כמו שהמע"ר שכב שנים רבות וברוך ה' יש זוכה למע"ר והפרויקט מתחיל

לזוז, אז גם הדבר הזה מתחיל לזוז. מי האמין שבתמר ובדגן יבנו בתי קבע, היו הרבה סקפטיים ואנחנו רואים את זה הולך ונבנה. גם זה, אנחנו זורעים את הזרעים עכשיו, אלה זרעים הרבה יותר בטוחים מאשר כל סטרטאפ כזה או אחר. אז זה ברוך ה'.

נעמה טל: יש לך הערה על סדר גודל? מניסיון בפרויקטים כאלה?

אדמונד חסין: חמש שנים.

נעמה טל: חמש שנים עד לשלב של - - -

אדמונד חסין: אני לא יכול להגיד, כי - - -

עודד רביבי: אין לו הערכה. תעברו לנושא הבא, אני אדבר על זה כשאני אתייחס לנושא

ההקפאה. הלאה.

אדמונד חסין: הנושא של הקרוונים. פה באמת מצאנו הזדמנות אדירה לנצל את ההבנה שלנו, עם כל המגבלות והרגולציה בין החברה הכלכלית למועצה, ועל מה אני מדבר? משרד השיכון צריך לפנות את הקרוונים, את ישיבת שיח ואת המכינה נטע שורק, להעביר אותם למקומות החדשים וכו'. בדרך כלל משרד השיכון מקצה סכום מסוים למועצה, המועצה צריכה להתמודד עם הדבר הזה. עודד, לפני שאני אטפל גם בנושא של הקרוונים שהם לא שלי, כלומר הם לא קרוונים שאני משכיר, אלא לעזור ולסייע למשה בן אלישע בנושא הזה של פינוי הקרוונים, התחלתי לבדוק איפה יש את המחסומים ומה צריכים לעשות, אפילו שזה לא פרויקט שלנו במובן הרווחי הפשוט, אבל דווקא מזה יצא דבר מאוד יפה. הבנתי ממשה שהוא צריך לפנות את הדבר הזה והוא חייב במכרז כדי לתת לקבלן מסוים לפנות את זה, נגיד כל יחידת מטרד, מטרד זה קרוון, מכולה, או דייר שמסרב להתפנות, בוא נגיד שהוא מקצה לכל אחד 50,000 שקל. לפעמים הקרוון הזה זה פשוט להביא טרקטור ולדרוס אותו ולהביא משאית ולהעמיס את כל הזבל, בשביל זה לבזבז על קבלן 50,000 שקל? זה הרבה כסף שאנחנו מפסידים, אז איך אנחנו משאירים את הכסף בבית?

נעמה טל: אני והמזכירה עושים את זה ב-20,000.

אדמונד חסין: אז אני עושה את זה יותר זול ממך. אני הצעתי למשה להשאיר את הכסף

אצלנו בבית, אז הוא אומר לי 'אבל אתה חייב גם במכרז', אמרתי לו 'אני

לא אעשה מכרז, אני אעשה את זה בעצמי, אני, כלומר החברה הכלכלית, אקח קבלנים, אקח טרקטוריסט, אקח מנופאי, אקח אינסטלאטור, את כל הדברים נעשה in house ואנחנו הולכים לעשות את זה. אז אנחנו עושים פרויקט נוסף שעוזר למועצה, עוזר לחברה ואנחנו מקיימים אותו.

אז בכמה זה יוצא?

דבורה מלכי:

אנחנו לא יודעים עדיין, אנחנו לא סופרים את הכסף, אנחנו צריכים לראות שהדברים יתקבלו במשרד השיכון - - -

אדמונד חסין:

הרעיון הוא שאת הרווח הקבלני, במקום להוציא החוצה להשאיר אצלנו וככה לעשות את הסיפור הזה.

עודד רביבי:

הקרוונים שתצטרכו להעביר, זה כלול בתוך כל ה - - -

מיכאל דהן:

נכון. אנחנו נעביר ואנחנו נעשה מה שצריך לעשות.

אדמונד חסין:

לאיפה?

מיכאל דהן:

הישיבה, למקום החדש, כל דבר ש - - -

אדמונד חסין:

סדר גודל של קרוונים שאתה חושב שאתה יכול להעביר?

דורון כהן:

אני לא יודע, נבדוק את זה עכשיו במסגרת הפרויקט.

אדמונד חסין:

יש גם פער בין מה שאנחנו נוכל להעביר בפועל לבין מה שאנחנו מחויבים לפנות מטעם משרד השיכון.

עודד רביבי:

יש פער בין מה שאתם חושבים שאתם יכולים להעביר למה שבאמת יעלה עם המנוף?

דורון כהן:

הפער הזה לא כל כך מטריד אותנו.

עודד רביבי:

לא הבנתי את הדברים האלה.

דבורה מלכי:

ישנם פרויקטים נוספים שהחברה מתעסקת איתם?

עודד רביבי:

אזור התעשייה. אנחנו פה ברכבת הרים, מה שקורה פה עם אזור התעשייה. קיבלנו את הקרקע אלינו לחברה הכלכלית, אנחנו אמורים ליזום ולבנות את הבניין ליד אורות יהודה הישן. בינתיים אנחנו איתרנו יזם שרוצה לקנות את הקרקע ולהקים עליה מבנה, העניין הוא שהיזם מחויב להביא מפעל שיסקור את השטח שהוא יבנה, כדי להראות שזה הולך לתעשייה. הוא מתקשה בדבר הזה ואני הולך ביום ראשון הקרוב, קבעתי פגישה עם מי שמנהל אזורי תעשייה במשרד הכלכלה, כדי לתת את

אדמונד חסין:

הקרקע הזאת ליזם ללא תנאים. כלומר שהבן אדם יבנה, קודם כל שאנחנו רוצים לבנות, כלומר שנפסיק לדבר על הדבר הזה - - -

דורון כהן: מה רוצים לבנות שם?

אדמונד חסין: מבנה לתעשייה נקייה, משרדים, היי טק, על פי התב"ע המאושרת.

דבורה מלכי: לתת לו פשוט יותר זמן לגייס?

אדמונד חסין: אנחנו יודעים שברגע שיתחילו להיבנות המפעלים יתחילו להגיע. זה דבר

טבעי. יש לנו גם רשימה של מפעלים קטנים שהם לא רוצים 2,000 מטר, הם רוצים 300 מטר השוני רוצה 200 מטר, אז אני רוצה שיהיה להם מבנה שיאפשר להיכנס אצלנו ושלא יברחו לנו החוצה.

דבורה מלכי: נקייה זה אומר לא מזון, נכון?

אדמונד חסין: נקייה זה ללא מזון, ללא שמנים.

עודד רביבי: ללא ריחות, ללא זיהום אוויר.

אדמונד חסין: אלה הדברים, זה על פי התב"ע הקיימת. ביום ראשון אנחנו אצל מנהל

אזורי התעשייה כדי להגיד שזו הבקשה, שאני רוצה להעביר את הרישיון שלי לבנות את המבנה ליזם שיש.

דורון כהן: אנחנו יכולים להגדיר עוד דברים שיהיו שם בתוך אזור התעשייה?

אדמונד חסין: לא, יש את התב"ע המאושרת.

עודד רביבי: הכול על פי התב"ע.

דבורה מלכי: על מה חשבת למשל?

דורון כהן: מחסנים.

אדמונד חסין: אנחנו לא רוצים, אנחנו רוצים שיהיה שם אזור פעיל, לא אזור מת.

דבורה מלכי: למה? אם יש לך 2,000 מטר, תעשה 10%.

אדמונד חסין: אבל אם יש לי - - -

דבורה מלכי: אם יש לך.

מיכאל דהן: ואם בונים, אני סתם זורק רעיון שאולי יכול לבוא לידי ביטוי, שקומת

מרתף תהיה מחסנים לטובת כל ה - - -

עודד רביבי: אתה צריך לזכור בסוף מה השימוש העיקרי. היו כל מיני רעיונות. אתה

מראה שיש לך שטחים נרחבים של תעשייה ויהיו לך שטחי מחסן, אז אף אחד לא יילך איתך לרב על זה שחלק מהמחסנים השכרת או נתת לשימוש

של הקבלנים פה. לא על זה מדובר. בסוף צריך את המסה, את השימוש העיקרי, להראות שהוא תעשייה.

תעשייה נקייה.

אדמונד חסין:

כמה מטרים יש לנו?

דבורה מלכי:

בין 3,000 ל-4,000 מטר.

אדמונד חסין:

אדמונד, תודה רבה.

עודד רביבי:

מיכאל, ועדת ביקורת.

מיכאל דהן:

ועדת ביקורת ישבה לפני כחודש וחצי-חודשיים, ישבנו על נושא שהעלינו מהאוב בעצם, לקחנו את דוח מבקר המועצה שבדק את כל הנושא הביטחוני במוסדות החינוך והחלטנו לבדוק ולראות מה קרה במשך השנים כתוצאה מאותה ביקורת, האם באמת שופרו הליקויים, תוקנו, התקדמו וזה בעצם היה הרעיון.

רק תגיד ממתי היה הדוח, שהם יקבלו את הפרספקטיבה.

עודד רביבי:

אנחנו מדברים על דוח מלפני 10 שנים, מ-2005 ועכשיו אנחנו ב-2015, והרעיון הוא לקחת דוח קיים שכבר עשו את העבודה המאוד רצינית, ואולי בעבודה שהיא מאוד פשוטה להשיג את אותה עבודה שנעשתה בתקופה מאוד ארוכה. מה שעשינו זה לקחנו את הדוח, גזרנו מזה את כל אותם הליקויים והשאלות שהתגלו וכן הלאה, הפנינו את זה כמובן לקב"ט מוסדות חינוך ולקב"ט המועצה והם היו צריכים להכין שיעורי בית, לראות האם תוקנו הליקויים, להעמיד אותנו, לתת לנו סקירה ואכן באמת בסקירה שקיבלנו אנחנו יכולים לומר שההתרשמות שלנו שהצעדים שנעשו ב-10 השנים האחרונות הם באמת צעדים מאוד גדולים, מאוד משמעותיים, הרגשנו שבכל נושא יש התקדמות מאוד גדולה. שופרו ותוקנו מרבית הליקויים, יש מעט ליקויים שעדיין אפשר לדבר עליהם, אבל הם ברמה ממש מינורית. בעיקר הפרספקטיבה שקיבלנו זה שבאמת אנחנו יכולים להתברך היום בעבודה טובה של קב"ט מוסדות חינוך.

מדהימה, לא רק טובה.

נעמה טל:

מדהימה ונותנת לנו מענה טוב, כך שאנחנו יכולים לומר היום ללא ספק

מיכאל דהן:

שמאוד רגועים - - -

- נעמה טל:** - - - היה תלמיד שלי.
- עודד רביבי:** בגלל זה הוא עוזב את המועצה, כי הוא מצא מקום שנותן לו יותר כסף. הוא עובר למשטרת ישראל.
- מיכאל דהן:** בסופו של דבר אנחנו בהחלט כתברי ועדה יכולים לומר שההתקדמות הגדולה היא ללא ספק תעודת כבוד, אל"ף, לקב"ט המועצה, לקב"ט מוסדות חינוך, ואת ההתפתחות הזאת צריכים באמת לקחת ולהפנות לשאר המקומות כי באמת רואים שנעשתה כאן עבודה וברוכה ועל זה צריך להגיד רק יישר כוח, כי אנחנו מאוד נהנינו מאותה עבודה.
- נעמה טל:** אני חושבת שגם בפרטי הפרטים, נראה שיש פה איזה שהיא הצבה של סטנדרט שהוא מאוד גבוה. התקלנו אותו בהמון שאלות והמענים שקיבלנו היום מאוד מפורטים, גם ברמת הידע על כל אחד מהמאבטחים, על כל אחת מהנקודות, יש גם שליטה מלאה במערכת וגם תשומת לב לפרטי הפרטים. זה באמת היה מפעים לראות את זה.
- עודד רביבי:** אנחנו לא מופתעים, אין לי ספק שצבי הוא קב"ט מוסדות חינוך מוכשר, אבל צריך לזכור שלפניו היה נדב, שנדב היום קב"ט המועצה, ומי שהיה מעל לכולם זה יהודה. לא, זה לא דבר שנבנה ביום אחד. מי שמגיע למחלקת ביטחון, בהחלט יש לו מסלול צפוי לקידום. אז תודה, מיכאל.
- מיכאל דהן:** יישר כוח.
- עודד רביבי:** ועדת קליטה.
- דבורה מלכי:** כן. בכמה דקות, 20 משפחות עולים מגיעות השנה לאפרת, מתוכן בפעם הראשונה בהיסטוריה 3 משפחות צרפתיות.
- עודד רביבי:** פעם ראשונה בהיסטוריה? מה, לא עלו לפה מצרפת?
- דבורה מלכי:** לא, ישירות מהמטוס הייתה רק משפחה אחת והם עזבו אחרי שנה.
- עודד רביבי:** אצל הצרפתים סופרים כל אחד.
- דבורה מלכי:** אז קודם כל באמת כולנו התאכזבנו שבאו רק 3 משפחות, כי חשבנו שיגיעו 15, גם שלום בך היה השבוע באפרת לראות את העולים, גם הוא התאכזב. התאכזבנו שזה מעט מדי. גם הקהילה שהתכוננה פה להשקעות עצומות שלה. אני חושבת שזה לא רע. אני הבנתי שהם קיבלו במקומות אחרים סובסידיות לשכר דירה, שלא הצלחתי להבין איך הם קיבלו את זה, אבל

בחיפה ובפדואל הייתה להם סובסידיה לשכר דירה, ואין מה לעשות, כשאתה בשלבים הראשונים של הקליטה ואתה מחפש עבודה זה משהו שיכול לשכנע אותך.

אני חושבת שבשנה הבאה יהיו לנו יותר משפחות, הקהילה הפרנקופונית באפרת, בדיוק אני רואה כאן התכתבויות מי מביא להם ארוחת בוקר, אז 'אני על הבלניצ'סי, מיץ תפוזים, דגלים, ארבע בבוקר, הכול בסדר.

אליסה, שחששה מאוד ממספר גדול של משפחות של עולים צרפתיות, כי היא לא ידעה איך היא תעשה את זה, מאוד לקחה אחריות גם על המשפחות האלה. היא מדברת צרפתית, עברה בז'נווה, ואני חושבת שהמקצועיות של הקליטה שלה בהחלט יכולה לעבור גם לשם.

אורית, שעזבה עכשיו, מארגנת את הברביקיו, קבלת הפנים המסורתית בסוף הקיץ לעולים החדשים. מאוד נשמח אם תמצאו רבע שעה, חצי שעה, כדי לבוא, למי שיש ילדים קטנים זה גם שווה כי יהיו הפעלות, למי שיש נכדים זה גם שווה כי גם יהיו הפעלות. אני אפרסם, אני אשלח לכם - - -

יש אירוע בפייסבוק.

נעמה טל:

ובכלל אני חושבת שאם יגיעו לשם עוד משפחות ישראליות ולא רק משפחות אמריקאיות ותיקות שיקבלו את פניהם זה יהיה נחמד. אנחנו ממשיכים לעבוד על החיבורים בין משפחות ותיקות למשפחות עולות.

דבורה מלכי:

חלקם דוברי עברית?

נעמה טל:

בשנה שעברה שאני הייתי, וזו הייתה פעם ראשונה שהשתתפתי באירוע קבלת הפנים הזה אני דיברתי עם כל המשפחות בעברית והם דיברו עברית מאוד יפה. אני גם מקפידה לדבר איתם עברית בכללי והם יכולים להסתדר. אז זה נחמד וזה מאוד מרגש אותם לראות שמשפחות מאפרת באות לקבל אותם. אז כמו שאמרתי, אנחנו ממשיכים בחיבורים בין משפחות ישראליות ותיקות למשפחות עולים כדי לעשות קשר בין הקהילות. נדמה לי שחיברנו את המשפחה 12- או ה-13, המטרה שלנו זה לחבר משפחה אחת בשבוע. זה קצת כמו שידוכים, כי צריך לראות מה מתאים, למי, איפה גרים ואיפה זה, אבל אנחנו מקווים שנעמוד בזה. אני

דבורה מלכי:

אעביר לכם לווטסאפ את הפלייר שהפיקו במועצה על האירוע הזה. יש לנו בערך עוד חודש עד האירוע, אז יש עוד זמן, זה בשבוע האחרון של אוגוסט.

ועדות נוספות, מישהו?

עודד רביבי:

לא ביקשתי, אבל אנחנו רוצים בוועדת הנחות אולי להעלות את הנושא של הקריטריונים לאיזה שהוא דיון עקרוני פה. לא בשלב הזה, אני רוצה לראות האם זה בכלל מקובל, האם זה בכלל אפשרי לעשות את הדבר הזה. אז תבדקי את זה עם עקיבא.

עודד רביבי:

בסדר, היה לנו הפעם ייעוץ משפטי בוועדה האחרונה, האם אנחנו יכולים להחליט על קריטריונים מסוימים שאנחנו רוצים לפעול לפיהם.

נעמה טל:

אז תעשו על זה התייעצות עם עקיבא ואז תגידו לי איך אתם רוצים להעלות את זה.

עודד רביבי:

בסדר.

נעמה טל:

ועדת מכרזים. היה לנו היום ועדת מכרזים לארבעה מכרזי זוטא. משה לקח לי את הדף ולא שמת לי לב, אז אני מנסה מהזיכרון, שיפוץ של חדרי כיתות בנווה שמואל. זה התב"ר שאישרנו עכשיו. היה לנו שיפוץ של הבמפרים ביישוב.

אבי חדידה:

עושים עליהם מסלול אופניים, יש כאלה שהם לא תקניים - - -

עודד רביבי:

יש כאלה שצריכים תחזוקה. יחליפו אותם, אלה שיש להם אבנים יהפכו להיות אספלט, והבנתי ממש שבתקצוב הראשוני שלהם ממשרד התחבורה מחייבים אותם כל כמה שנים לעשות תחזוקה.

אבי חדידה:

חניות, בוטוקס.

דבורה מלכי:

יש לך את מפרצי החניה במרכז מסחרי בדקל.

עודד רביבי:

כן, מפרצי חניה. חניות שהן לא בניצב היום הופכות להיות בניצב, שיפוץ של המדרכה, מכינים אותה לחניה. והיו עוד חניות ברחוב? תזכיר לי, דבורה.

אבי חדידה:

איך קוראים לרחוב פה?

דבורה מלכי:

נצר ישי.

עודד רביבי:

ברחוב נצר ישי, גם שם תוספת של חניות.

אבי חדידה:

ובדקל ביקשנו שיעשו גם כן - - -

דבורה מלכי:

- אבי חדידה:** נכון, ביקשנו ממשה והוא יבדוק את זה, לעשות מעבר שמי שחונה איפה שהיום תחנות האוטובוס לא יצטרך לעשות את כל הסיבוב כי הדבר הזה גורם לתושבים שמתעצלים לעשות את הסיבוב לחנות בחניה כפולה ו - - -
- עודד רביבי:** תדבר עם דבורה, אנחנו לא מתייחסים לאף אחד מהתושבים כעצלנים ואנחנו מעודדים פעילות גופנית, אז שני הדברים באים ב - - -
- אבי חדידה:** יש כאלה שקשה עליהם ההליכה. חברת ברזני לקחה את רוב המכרזים, כולם חוץ מאחד. חברת אום לקחה מכרז אחד.
- יהודה שויגר:** זה בסוף רחוב יהודית.
- אבי חדידה:** נכון, גם שם יש תוספת של חניות. מבחינת האומדנים, בכל המכרזים קיבלנו הצעות שהן הרבה פחות מהאומדנים, קיבלנו הנחות, מה שמשאיר לנו קצת כסף בכיס.
- דבורה מלכי:** אתה לא רוצה להעלות את מה שאמרת?
- אבי חדידה:** לא, על זה אני אדבר עם יהודה.
- מנחם שפיץ:** לא נפגשנו, אבל אם הייתה לכם הזדמנות לעבור ברחוב הגפן, תענוג.
- נעמה טל:** עדיין לא, כשאני הולכת לבית הכנסת אני חוטפת על הראש.
- דבורה מלכי:** תלכי לבית הכנסת שלו.
- עודד רביבי:** גם אותי הזמין תושב הגפן, להסביר לי עד כמה העבודה לא עשתה שום דבר וההיפך, רק עשתה נזק. אז אנחנו נהיה שם השבוע ונדבר איתו ואנחנו נרגיע אותו ואנחנו נשמע את תלונותיו וניתן לו תשומת לב.
- נעמה טל:** יש מדרכות שנעשו בצורה שלא מאפשרת - - - אם יש לך עגלת תאומים למשל, זה מורכב ללכת שם.
- עודד רביבי:** כל המדרכות הן ברוחב תקני, עיקר התלונה זה שלא עקרנו מספיק עצים והשארנו עצים שבולטים על מקומות חניה ובגלל זה אין מספיק מקומות חניה ועדיין שני אוטובוסים לא יכולים לעבור אחד מול השני, אבל בסדר.
- נעמה טל:** כנראה ששמענו את אותן תלונות, אבל באמת עדיין מצוקת החניה ברחוב היא build in ואתמול היה בתשעה באב אירוע רב משתתפות ו - - -
- דובר:** אבל זה תשעה באב.
- נעמה טל:** לא, אבל בכל פעם שיש - - -
- מיכאל דהן:** אין שם מקום חניה וצריך לחנות - - - כשיש אירועים.

עודד רביבי:

רבותיי, כמה דברים. אחד, סיפור ההקפאה. לא ברור לי למה החליטו להעלות את זה עכשיו לסדר היום, אין שום דבר חדש, אנחנו חיים במציאות הזאת לפחות מאז שאני ראש מועצה, כלומר 7 שנים, אנחנו יודעים שמגרשים לא משווקים באופן אוטומטי, אנחנו יודעים שהליכי התכנון לא מקודמים באופן אוטומטי. בממשלה הקודמת אורי אריאל היה שר השיכון, אי אפשר לחשוד בו שהוא לא רצה לקדם תכניות ולאשר שיווקים והדברים היו פחות או יותר באותה מצוקה כמו שהיא עכשיו. להבנתי עושים פה טעות כרגע כשרותמים את הסיפור של הריסת שני הבתים בבית אל לתהליך ההקפאה ומערבבים מין בשאינו מינו ואנחנו מאבדים על זה נקודות זכות בציבור הכללי. אני לא כרגע בא להגיד אם פסק הדין של בית המשפט העליון הוא נכון או לא נכון, מוסרי/לא מוסרי, אבל בשורה התחתונה ניתן צו של בית משפט עליון. נעשה איזה שהוא ניסיון, אחרי שניתן פסק הדין, פתאום להוציא אישורים בדיעבד, אבל אין חולק שהמבנים האלה נבנו ללא היתרים מלכתחילה, ללא הוכחת בעלות על הקרקע ועכשיו על הסיפור של שני הבתים האלה מביאים את כל תשומת הלב לסיפור של ההקפאה. לפחות לפי הנתונים של הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה דווקא בתקופה הזאת שלכאורה הייתה הקפאה ולכאורה לא נעשה שום דבר, נבנו יותר יחידות דיור מאשר בתקופות אחרות. אז כנראה שמצליחים לעשות דברים מתחת לרדאר ומצליחים לעשות דברים בשקט. להציף את זה בעת הזאת, בתזמון הזה, לא ברור לי את מי זה משרת ואני חושב שבסוף אנחנו רק נפסיד מזה. באותה ישיבת סיעת ליכוד מפורסמת אז כן הביאו את אפרת לדוגמה, שבשנת 2013 שחררו 800 יחידות דיור לשיווק.

נעמה טל:

אבל אנחנו גם תקועים בהליכים הבאים.

עודד רביבי:

כולם תקועים, כולם מבינים שאתה חי במציאות - - -

אבי חדידה:

השאלה מתי תוכננו היחידות האלה?

מיכאל דהן:

זה שהייתה הקפאה זאת עובדה, על זה אי אפשר להתווכח.

עודד רביבי:

לא, המציאות המדינית היום, ולא רק היום, זה כבר לפחות סדר גודל של 15 שנה, שממשלת ישראל לא מצליחה לעשות מה שהיא רוצה ביהודה

ושומרון. זה לא חדש היום, זה לא חדש אתמול, זה כבר לפחות סדר גודל של 15 שנה. גם בהליכי התכנון שמחייבים פרסום פומבי היו כל הזמן סנקציות של הקהילה הבינלאומית או תגובות של הקהילה הבינלאומית. תקופה מתוחה יותר, תקופה מתוחה פחות אל מול הקהילה הבינלאומית, אין הפתעות. מה שאדמונד אמר לגבי מורדות העיטם, זה קורה בתקופה הזאת ומישהו מתקצב את התכנון הזה. אז קורים דברים, אז אולי זה לא קורה בקצב שהיינו רוצים ואולי לא קורה בתדירות שהיינו רוצים, אבל אני אומר, חייבים גם לראות את התמונה הכללית ובסוף לראות מה אנחנו מרוויחים ומה אנחנו מפסידים. התחושה שלי שכרגע עם הסיפור של בית אל אנחנו יותר מפסידים מאשר מרוויחים. יש מצוקה, לא מתכננים בקצב שהיינו רוצים לראות, לא משווקים בקצב שהיינו רוצים לראות ויחד עם זאת התוצאות בשטח משום מה מדברות אחרת. אז כנראה שמהו שם לא לגמרי ברור לכולנו ומי שרוצה לעשות מזה כותרות עושה מזה ומי שקופץ למים קודם קופץ. אני לא חושב שכרגע זאת ההתנהגות החכמה ולפעמים צריכים להיות חכמים ולא רק צודקים, שם אנחנו נמצאים. באותה ישיבת סיעת ליכוד ראשי הרשויות בישיע נכנסו למקום הלא נכון אל מול ראש הממשלה וכשעושים לו דווקא אז הוא גם מגיב בדווקא ושם אנחנו נמצאים בקטע הזה. זה מה שיש לי להגיד מבחינת הסיפור של ההקפאה. אנחנו, כמו שאתם רואים, בונים, ברוך ה', ובעזרת ה' גם נבנה עוד.

הסיפור של גוש עציון. עדכנו אתכם לגבי השלטים בבית העלמין.

אתמול היינו שם לצערנו בהלוויה, השלט חזר.

אבי חזידה:

אני חושב שההתנהגות הייתה מפתיעה בגלל שבמשך שנה וחצי הוצב שלט שהמועצה המקומית אפרת בונה בית הספדים. בכל הליכי התכנון גוש עציון לא התערבו בכלום, לא שאלו איך זה נראה, לא שאלו מה אנחנו עושים, לא שאלו מאיזה חומרים. כלום מכלום מכלום. ופתאום כשהמבנה נגמר ובחלק מהמקומות מציגים את הלוגו של גוש עציון ובחלק מהמקומות מציגים מי האנשים שהוציאו כסף כדי לבנות את זה, הם בחרו להוריד את זה בצורה אלימה. הם אפילו לא הרימו טלפון לבוא

עודד רביבי:

ולהגיד 'מה פתאום' או 'בואו נדבר על מה שכתוב שם'. אני חושב שהם הבינו שהם פעלו בצורה קצת נחפזת. יש כרגע הידברות בין בוב לנג לרפי אוסטרופ, אני מקווה שהם ימצאו את הדרך ליישר שם את ההדורים. בסך הכול אירוע שלא מכבד, בטח שאת המקום, ולא את האנשים שמתעסקים עם זה.

ביתר התחומים עם גוש עציון, לצערי אני לא איש בשורות. יש לנו כמה מישורים וכל פעם נפתחות חזיתות חדשות. חזית חדשה שנפתחה זה החווה החקלאית שבמשך השנה הזאת תלמידי גוש עציון באו ללמוד בחווה החקלאית. אני ביקשתי מהגזבר שיוודאו, לפני שהם באים לפה, להתחיל ללמוד שהסיפור הכספי מוסדר. לצערי לא הסדירו את הצד הכספי לפני שהם התחילו ללמוד. בסוף השנה שלחו חשבון על כמה הם חייבים על השנה הזאת והם אמרו 'מה פתאום? אנחנו לא משלמים. ולא רק שאנחנו לא משלמים, אלא אם אתם רוצים שנבוא בשנה הבאה, אז או שזה בחינם או שאנחנו שולחים מכתב להורים שיעלה לכל ילד 135 שקלים לבוא ללמוד באפרת בחווה החקלאית'. יצא מכתב כזה ממנהל מחלקת החינוך של גוש עציון למנהלי בתי הספר. ההערכה שלי שילדי גוש עציון כנראה לא יבואו בשנה הבאה ללמוד בבית הספר החקלאי פה.

הם ביקשו מאיתנו שנגבה את זה מההורים של גוש עציון.

יהודה שוויגר:

בעזרת מערכות הגבייה המשוכללות שלנו.

נעמה טל:

יש לנו מערכות גבייה משוכללות אבל אין לנו את מאגר הנתונים של גוש עציון.

עודד רביבי:

באיזה טענה הם אומרים שהם צריכים לבוא לפה בחינם? אני לא מבין.

דורון כהן:

אין פה שלב לוגי.

עודד רביבי:

ילדי אפרת לומדים בחינם?

נעמה טל:

המועצה משלמת עליהם.

דבורה מלכי:

יש מה שנקרא אגרת תלמידי חוץ, ברגע שהם תלמידים שמגיעים מחוץ לרשות שלי, כמו שאני משלם לבית הספר למחוננים, הדרישה הייתה שהם ישלמו פה.

עודד רביבי:

ואלה אותם מחירים?

נעמה טל:

- יהודה שויגר:** אלה אותם מחירים. זה מחיר קבוע בהתאם לכמות שעות ובהתאם לדברים האלה.
- נעמה טל:** בהתאם לכמות שעות, זאת הכוונה. זאת אומרת אם יש תלמיד מגוש עציון שלומד בכיתה ז' בדרך חרוד, למשל, אז המועצה - - -
- עודד רביבי:** לא, יש אגרת תלמידי חוץ לבתי ספר, שזה משהו אחד, תיכף ניגע בזה. יש את האגרה של המוסדות המיוחדים, כי זה לא מוסד שמחויב, כמו המחוננים ובית ספר חקלאי. זו התגובה שקיבלנו - - -
- נעמה טל:** אתה יכול בתמורה להפסיק את תשלומי אגרת התלמידים לתלמידים המחוננים.
- עודד רביבי:** אני יכול הכול, השאלה בסוף לאן אני אגיע.
- דובר:** אנחנו יכולים גם להפסיק תשלום למט"ש של הביוב. אנחנו משלמים את זה כמו שעון.
- מנחם שפיץ:** מה ההיגיון שלהם לא לשלם?
- עודד רביבי:** אין היגיון, זה מה שאמרתי לדורון.
- מנחם שפיץ:** מה הם טוענים?
- עודד רביבי:** אין טענות, יש בסוף מציאות, כנראה, שאותה אנחנו מבינים מאיסוף מידע מכל מיני חזיתות, שבשורה התחתונה אין כסף ואיפה שאין כסף אז מנסים לחסוך.
- מנחם שפיץ:** אז אין סיבה, רק מצוקה כלכלית.
- עודד רביבי:** כן. זה סיפור של בית הספר החקלאי.
- אגרת תלמידי חוץ, נושא שדובר בו הרבה בפורומים של כל רשימות התפוצה, בעיקר בגוש עציון. בעצם זו הודיע באופן חד צדדי לכל המוסדות שהוא השנה לא מעביר אגרת תלמידי חוץ. הוא הודיע את זה אי שם במרץ-אפריל.
- נעמה טל:** כן. אור תורה קיבלו את זה גם.
- עודד רביבי:** למרות שהוא היה מחויב מספטמבר להעביר את אגרת תלמידי החוץ.
- נעמה טל:** השנה הנוכחית, על תשע"ה?

עודד רביבי: לשנה הזאת, על תשע"ה. הוא הודיע רק במרץ שהוא לא מתכוון להעביר את הכסף, השאיר את כל המוסדות עם פה פעור, כי אף אחד לא ידע ולא תכנן את זה מבחינה תקציבית.

דורון כהן: הדברים האלה לא נמצאים בתקציב השנתי שלהם?

עודד רביבי: למה אתה שואל אותי שאלות קשות?

דורון כהן: לא יודע, כי זה נשמע הזוי.

עודד רביבי: בשורה התחתונה, לא ברור לנו מה קרה. כלומר אור תורה פתח במשא ומתן עם גוש עציון והמשא ומתן בסוף דיבר על זה שגוש עציון יקבלו הנחה של 25%. ינון, ברוב הגינותו, אמר לדווידי שהוא רוצה לעדכן את עודד, כדי שעודד לא יקזז גם 25% כי אז הוא צריך לעמוד מול קיצוץ כפול. דווידי התעצבן, זה על סמך דיווחים שאני קיבלתי מיינון, 'מה פתאום אתה מעדכן את עודד?' ויינון אמר לו, 'מה זאת אומרת? הוא שותף במוסד ואני חייב לעדכן אותו', אז ינון ברוב הגינותו בא לדווח לי ואני מדווח לכם שגוש עציון משלמים 25% פחות למוסדות של אור תורה ותיכף אנחנו נדון בזה, האם גם אנחנו הולכים לקצץ 25% או שאנחנו הולכים להגיד שאנחנו משלמים עבור התלמידים שלנו 25% יותר מתלמידי גוש עציון.

נעמה טל: זאת אומרת שהילדים של כל אחד מאיתנו מממנים - - -

עודד רביבי: מסבסד ילד של גוש עציון.

דובר: התופעה הזאת פשוט חוזרת על עצמה בכל החזיתות. זה במקד, זה ב - - -

דובר: למה שניקח על עצמנו גם לפנות להם את הדרך?

עודד רביבי: הייתה תקופה שתושבי גוש עציון היו זורקים את הזבל באפרת בשלב ההתחלה של הפרדת הפסולת במקום והיינו רואים תושבי גוש עציון מגיעים ומפנים את הזבל שלהם באופן עצמאי לפחים באפרת. כשהם עלו על זה שאצלם אין משמעות להפרדה אז הם הפסיקו. אבל היו שבועות שתושבי גוש עציון באים וזורקים בפחים בגפן.

אז אור תורה, אנחנו יודעים מה קורה כי ינון מדווח לנו. ינון הערב נמצא בישיבת המליאה של גוש עציון כדי לנסות לשכנע אותם שבתשע"ו לא יקצצו לו עוד פעם 25% וישלמו את כל ה-100%.

מנחם שפיץ: אתה בטוח שזה 25% ולא 50%?

עודד רביבי: אתה יכול לשלוח אס.אמ.אס ליינון לשאול אותו. כך אני הבנתי בסוף, שזאת הפשרה שהוא הגיע עם דויד.

ראש צורים, אנחנו לא יודעים מה קורה. מקור חיים, אנחנו לא יודעים מה קורה, והמוסדות האלה, יכול להיות שבעצם החלק שלנו עוד יותר גדול כי יכול להיות שנגמר שם משהו אחר בין גוש עציון לבין המוסדות. אנחנו לא מדווחים.

אבי חדידה: איפה אנחנו עומדים עם המוקד? יש לנו משהו חדש?

עודד רביבי: המוקד, אנחנו בשלב שאנחנו מגישים סיכומים לבית המשפט ואז מחכים לפסק דין. אבל היום הגיע אליי מכתב משני תושבים, אחת תושבת אפרת ואחד כנראה תושב גוש עציון, שרוצים שאני אחתום על מכתב לרב יחיאל אקשטיין לבקש מימון להקמת מוקד רפואי בצומת גוש עציון. 'הרב יחיאל אקשטיין, הנני פונה אליך אודות מיזם חדש להקמת מרכז חדש לרפואה דחופה ושירותים נלווים בצומת גוש עציון'. טוב שהגעת, דויד, 'אשר ייתן מענה רפואי מהיר ונוח לתושבי האזור, יהודים וערבים, ישראלים ופלסטינאים כאחד. כיום תושבים הזקוקים לטיפול רפואי דחוף נוסעים לחדרי המיון בבתי החולים הדסה ושערי צדק'. רבותיי, זה מכתב שביקשו ממני לחתום עליו היום.

אבי חדידה: רגע, אנחנו לא מטפלים בפלסטינאים - - -

דבורה מלכי: בפלסטינאים אנחנו מטפלים פה?

נעמה טל: התושבים האלה, מי הם, מה הם?

עודד רביבי: אחת קוראים לה אורה ינאי והשנייה זה נחמה פרבר.

נעמה טל: כן. זאת אמא של הפרברים.

דבורה מלכי: אבל היא לא מכאן, היא גרה באלעזר.

נעמה טל: אורה ינאי מכאן. רגע, אם יגיע פלסטינאי במצב חירום פה לשער לא

נותנים לו להיכנס?

דבורה מלכי: לא מכניסים אותו.

(מדברים ביחד).

- מיכאל דהן:** אני רק יכול לומר לכם, בקטע הזה, פנו אליי תושבים מאלעזר. הם כל כך מאוכזבים מנושא הביטחון שהם ביקשו להעביר את אגרת הביטחון שלהם כקבוצה, כיישוב, לאפרת, כדי לקבל את הביטחון של אפרת.
- עודד רביבי:** זה לא חדש, אנחנו ניהלנו משא ומתן ארוך עם וולי, הוצגה לו תכנית, הוצגו העלויות, הם בסוף לא הצליחו להתעשת לעשות את זה. אנחנו לא פוסלים גם - - - צריך להבין, בסוף הדינמיקה בגוש עציון היא שונה. ביטחון זה לא משהו שהמועצה מספקת, זו אגרה שהתושבים משלמים למזכירות של היישוב וכל יישוב דואג לעצמו. לכן אתה צודק, ההתנהלות היא מול כל אחד מהיישובים באופן פרטני ולא מול המועצה, אבל המכתב הזה, שהגיע היום לגבי מרכז החירום הרפואי, אין פה היגיון. אני אשמח לשמוע מה אתם אומרים לגבי אגרת תלמידי חוץ.
- אבי חדידה:** המח"ר נותן שירות גם לתושבי הגוש?
- עודד רביבי:** הוא לא בודק תעודת זהות של אף אחד, כל מה שהוא אומר 'תעביר לי כרטיס קופת חולים, כי אתה משלם פחות כסף'. זה הכול. בגלל שהקופות משלמות את השירות בחינם, נכון?
- נעמה טל:** דוד, טוב שאתה פה, המרכז פעיל? כל ערב באים אנשים?
- דוד ישראלי:** מכל האזור.
- דובר:** מכל הארץ, גם אורחים שבאים לגוש. הם באים ומקבלים טיפול.
- דובר:** אבל איזה הצדקה יש להקים עוד מרכז כזה?
- עודד רביבי:** כל ההצדקה או כל ההיגיון, ויסלחו לי כל אלה שייעלבו, זה תחרות למי יש יותר גדול ורצון להגיד ש'גם לי יש'. למה להקים מוקד נפרד? אנחנו יודעים שלהקים מוקד בגוש עציון יעלה פי שניים, כי הוא צריך לעשות את כל המשמרות כפול, לא לחסוך בכלום. זה יעלה פי שניים, כל רשות תצטרך לשלם את אותו הסכום שמשלמים היום ב-100%. למה הם רוצים מוקד עצמאי? אתם רוצים באמת - - -
- יהודה שויגר:** בבית"ר עילית הקימו מרכז חירום שכולל כבאות, שכולל את מחסני החירום שלהם, שכולל את המש"ק, כולל את כל הדברים האלה, אותו קונספט הם רוצים להקים אצלנו בגוש. זה החלום של דווידי, להקים בצומת הגוש תחנת כיבוי חדשה, להקים שם תחנת משטרה חדשה - - -

- נעמה טל:** לא כדאי שקודם יתחילו להעביר אגרות תלמידים, לפני שהם עושים את הדברים האלה?
- יהודה שויגר:** הוא לא רוצה לעשות את זה מתקציב שלו.
- עודד רביבי:** פרוטוקול שיצא למזכירות כרמי צור, מוקד כבישים, 'קיימת בעיה באמינות הדיווחים, בעיקר בגלל שהמוקד של אפרת משרת גם את מועצת אפרת ומתמקד באירועים רלוונטיים בעיקר עבורם. המועצה בגוש עציון פועלת להקמת מוקד נפרד לגוש עציון'.
- אבי חזידה:** עודד, הטענה שבעצם השירות שהם מקבלים הוא לקוי בגלל ש - - - זה מה שהם אומרים.
- עודד רביבי:** אני לא ביקשתי ממיכאל להגיד את מה שהוא אמר.
- אבי חזידה:** אוקיי, אני לא יודע מה הוא אמר.
- עודד רביבי:** מה, הוא אמר לך עכשיו על ביטחון.
- אבי חזידה:** אבל אני אומר, מה שאתה הקראת עכשיו פשוט אומר שלדעתם המוקד שאמור להיות מוקד מאוחד לגוש ולאפרת משרת בעיקר את תושבי אפרת. זו הטענה שלהם, אני לא אומר אם זה נכון או לא.
- יהודה שויגר:** זו הטענה. כשטענו בגוש עציון את אותה טענה, מנכ"ל המועצה קיבל סקירה של 3 השנים האחרונות, של כל יחידות הקצה בגוש עציון, שהן פי עשרה מיחידות הקצה שנמצאות באפרת, כולל המצלמות, וכמות האירועים שיש בגזרת גוש עציון היא פי שלושה, כולל ה-106 וכולל המוקד העירוני וכולל הכול, ביחס לאירועים שנמצאים באפרת. אז כשהוא ביקש לקבל את הנתונים, כי הוא אמר 'יש מצלמות לאפרת, המוקד משרת את אפרת, יש אירועים 106, בשעות אחר הצהריים ו - - - שמשרת את אפרת', הוכחנו לו שזה פי שלושה.
- אבי חזידה:** לאף יישוב אין מצלמה?
- עודד רביבי:** אבל זה לא משנה, עשינו סטטיסטיקות, הראינו להם את הכול, הכול היום פה ממוחשב, כל פילוח שהם רצו, הם היו פי 3 עד פי 10. לפי כמות יישובים זה פי 21.
- דבורה מלכי:** זה לא משנה, כי מה שמחלחל למטה זה התחושה שזה מוקד של אפרת, יושב באפרת, מסתכל על אפרת. נכון, העובדות פה לא מבלבלות - - -

- מנחם שפיץ:** ההחלטה תהיה ביטחונית או פוליטית?
- עודד רביבי:** הצבא אמר שהוא לא בעד פיצול והצבא אמר שהוא לא יעזור לפיצול, אבל זה לא עוזר, כי אם לא משלמים לך בסוף יהיה פיצול.
- דבורה מלכי:** אנחנו נפצל.
- אבי חדידה:** הם היום מסכימים לשלם 100,000 שקל, נכון? עד כמה שאני זוכר.
- עודד רביבי:** כמה שהם רוצים. כל שנה אנחנו לא יודעים עד שאנחנו - - -
- יהודה שויגר:** זה משתנה. אמרת שכתוב בתקציב, אז גם זה סעיף שכתוב בתקציב.
- מנחם שפיץ:** יש פה סכנה שאם יקבלו את זה בסופו של דבר שהצעד הבא, שנה, 5 שנים, יהיה בעצם הסוף של המוקד שלנו?
- עודד רביבי:** באופן תיאורטי כן. כי אם למשל היום יש 10 תקנים של בנות שירות לאומי והאמירה של הצבא כרגע היא שלא הולכים לפגוע ב-10 התקנים של אפרת, אבל בעוד 5 שנים יהיה מוקד שפועל בגוש עציון יכולים להגיד לך 'סליחה, אנחנו מכפיפים את המוקד של אפרת לגוש עציון'. באופן תיאורטי זה יכול להיות. אבל גוש עציון לא יודע כרגע איך להקים בכלל את המוקד הזה, אז אני בכלל לא נמצא שם, אני כרגע נמצא על הפער המטומטם של 25% של אגרות תלמידי חוץ. שתבינו, בבית ספר נווה חנה, שיש שם 300 תלמידות יש לנו תלמידות מירושלים, תלמידות מאפרת, תלמידות מגוש עציון, אנחנו מדברים על סדר גודל של 800 שקל לכל תלמידה, אז אם יש שם 100 תלמידות מגוש עציון מדובר על סכום של 80,000 שקל, 100,000 שקל. מתוך זה רק 25%. על זה הוא הלך לתושבים?
- דורון כהן:** הוא לא משלם גם על נווה חנה? זה נחשב אגרות חוץ למרות שזה אצלו?
- עודד רביבי:** כן, בגלל שמבחינתו בית הספר היחיד שמעניין אותו זה אוריה.
- מנחם שפיץ:** ואיפה זה עומד בינו ובין ההורים?
- עודד רביבי:** ברגע שיינון סגר את הפשרה ההורים יצאו מהעלות. ינון אמר 'אני לא אפנה ל הורים ואני מוכן לגבות פחות', כי בגוש עציון הוא אומר 'אני אשלם לך 75%'. אז ההורים יצאו מהמשוואה, ההורים יצאו מבסוטים.
- מנחם שפיץ:** שהוא ויתר להם על 25%.
- עודד רביבי:** כן. אנחנו רוצים לשמוע התייחסויות על ה-25%, להעביר את ה-100%, לא להעביר?

- מיכאל דהן:** כמה תלמידים יש לנו במוסדות שאנחנו אמורים לשלם?
- עודד רביבי:** אין לי כרגע את המספר. פחות או יותר אנחנו מדברים על אותו מספר.
- מיכאל דהן:** יש פה משוואה לא נכונה, אבל מצד שני אני לא חושב שאנחנו צריכים לדפוק את התלמידים שלנו.
- עודד רביבי:** אתה דפקת אותם כבר.
- מיכאל דהן:** אני יודע, אני כבר מרגיש. אני לא רוצה לדפוק אותם פעמיים. אם עכשיו גם מועצת אפרת תחליט שגם אנחנו ניתן רק 75% אז אנחנו במילים אחרות אומרים לתלמידים שלנו - - -
- עודד רביבי:** אני לא מסכים איתך.
- נעמה טל:** אני גם לא מסכימה איתך. די, הם הגזימו עד פה.
- מנחם שפיץ:** אני חושב שהבעיה בהחלטה הזו לא רק גוש עציון, זה גם אור תורה. בעצם אור תורה קיבלה החלטה לוותר. אני חושב שהדבר הנכון וההגיוני זה שאנחנו נקבל אותו יחס.
- נעמה טל:** בתור הורה שמשלם מסים למועצה ובתור תושב באפרת נראה לי לא הגון ולא הוגן שהורה אחר ישלם, הוא או המועצה שלו, ישלמו פחות ממני, שני הילדים לומדים ביחד באותם מוסדות, איפה קיים דבר כזה? זה לא ועדת הנחות.
- מנחם שפיץ:** אני אענה. אם המשמעות הייתה לקצץ בשעות או לא יודע מה במוסד, הם לא היו מוותרים, או לגוש, או להורים או לשניהם. אז עכשיו אם אנחנו נבוא ונגיד להם את אותה דרישה, לא תהיה להם ברירה אלא לקבל את זה או להגיד שיאנחנו עכשיו מבקשים את הכסף גם מגוש עציון ואנחנו כמובן בפנים.
- אבי חזידה:** השאלה היא מה המשמעות של קיצוץ כזה.
- מנחם שפיץ:** אז אמרתי - - -
- עודד רביבי:** אבי, זה לא כסף. זה 25% מ-100,000 שקל. אתה מבין את האבסורד? אתה מבין כמה ורבוליות הייתה ברשימות התפוצה - - -
- מנחם שפיץ:** אבל זה לא מוסד אחד.
- עודד רביבי:** בסדר, אני מדבר על אותו מוסד. אז כמה זה? זה שלושה, ארבעה מוסדות?
- אבי חזידה:** עודד, אנחנו לא יודעים מה קורה במוסדות האחרים, אמרת מקודם - - -

- עודד רביבי:** אני יכול לבדוק אם הוא קיבל עוד יותר הנחה.
- אבי חדידה:** יפה, אנחנו לא יודעים את זה ואנחנו לא ננהל איתם משא ומתן להוריד להם 25%, לכן אני אומר, אני בדעה של מיכאל, למרות שיכול להיות, כמו שאתה טוען, שזה כסף קטן ובגלל שזה כסף קטן אולי כדאי - - - זאת אומרת אנחנו לא צריכים להתרכז במה אחרים עושים. זו העלות שעולה לנו, אנחנו צריכים לשלם את זה כדי שהתלמידים שלנו יקבלו את מה שהם צריכים לקבל. פחות מעניין אותנו מה אחרים משלמים על זה, זה חשבון של אור תורה. ככה אני חושב.
- עודד רביבי:** זה לטמון את הראש בחול. אתה אומר 'אני מקבל את אותו שירות ואני מוכן לשלם 25% יותר'
- אבי חדידה:** אנחנו עושים את זה במוקד כבר לאורך שנים.
- נעמה טל:** אז אולי די.
- עודד רביבי:** גם במוקד אני על סף פיצוץ.
- נעמה טל:** לא, כי במקומות שאתה ממילא נותן את השירות אתה יותר בבעיה. פה יש לך סוף סוף אפשרות, אתה יכול לבוא ולהגיד שאנחנו לא יכולים להיות פראיירים, זה לא רק שאנחנו לא יכולים, אנחנו יכולים, אבל אנחנו בוחרים - - -
- אבי חדידה:** נניח שאנחנו מקצצים, במה התלמיד ייפגע? אם הוא לא ייפגע, אז בוודאי שאפשר ל - - -
- (מדברים ביחד).**
- מנחם שפיץ:** קודם כל אני לא קובע מדיניות שם, אני משתתף, אבל אני אומר לך, קודם כל לפי דעתי ינון עשה פה טעות שהוא לא הבין את המשמעות, עד שאני אמרתי לו, שהוא עלול לקבל את אותו יחס מאפרת. אז זה נכנס לו לראש. אבל אני אומר ככה, לפי דעתי ב-25% הנוכחיים שהוא מוותר עליהם, הוא התכוון שאור תורה תספוג את זה ולא תפגע בשירות או בשעות. אם אנחנו מדברים על עוד 25% עכשיו אז או שהוא יספוג את זה, או שיבואו לגוש עציון והוא יגיד להם 'אני לא עומד בזה' ואז הוא יילך לגבות את הכסף או מגוש עציון או מההורים.

יהודה שויגר:

אבי, אני אתן לך עוד דוגמה. משרד הפנים פה היה פתוח פעמיים בשבוע לשעתיים, ראינו פה תורים מפה עד להודעה חדשה במסדרונות, זה שאנשים מגיעים בעיקר לקראת הקיץ כדי להוציא דרכון, כדי לחדש דרכון, כדי להוציא תעודת זהות. החלטנו שאנחנו רוצים להוסיף עוד שעות בשבוע ופתחנו ביום שלישי. תקדים לזה, או מה שהיה לפני הסיפור הזה היה שאנחנו פנינו לגוש עציון, אמרנו להם, 'בואו, אנחנו רוצים להוסיף יום בשבוע, כי כמות האנשים שמגיעים לפה בלתי אפשרית', אמרו לנו 'המקום נמצא באפרת והוא משרת בעיקר את תושבי אפרת', ביקשתי מריטה להתחיל למלא דוחות. שלושה חודשים היא מילאה את הדוחות, באחוזים 60% או 70% מתושבי גוש עציון הם אלה שמגיעים לקבל את שירותי משרד הפנים פה. אמרנו להם, 'הנה, רציתם נתונים, אספנו לכם נתונים'. עדיין אמרו 'חבריה, אנחנו לא יכולים לשלם'. על מה אנחנו מדברים? אנחנו מדברים פה על שעות של קבלת קהל, עוד שעות מנהלתיות, שצריך לתייק, לבייל, לעשות את כל הדברים האלה, אמרנו 'הבנו אתכם, על ה-500 שקל האלה בכל חודש שכל מועצה צריכה לשלם, אתם לא רוצים להשתתף. הבנו אתכם. תודה רבה'.

עודד רביבי:

על הבולים הוא עשה איתי חשבון.

יהודה שויגר:

השאלה היא בסוף איפה יש את הגבול. תגידו לי, אתם לא מתביישים?

מנחם שפיץ:

אתה יכול למנוע שירותים - - -

עודד רביבי:

איך אני יכול?

דבורה מלכי:

בגילה מונעים שירותים, אתה לא יכול לבוא לשם אם אתה לא - - -

נעמה טל:

לא, בשעות מסוימות.

דבורה מלכי:

בסדר, אתה יכול. מה, הם יילכו ויעשו מה? נגיד, אם נרצה לעשות את זה.

עודד רביבי:

זה להשקיע אנרגיה בלריב עם תושבים על מי נכנס לפה ומי לא.

דבורה מלכי:

לא, אתה פשוט - - -

(מדברים ביחד).

נעמה טל:

יש מספיק דם רע.

דבורה מלכי:

אתה פשוט מוציא - - - שמועצת אפרת איננה מורשת לתת את זה ו-80%

כבר לא יגיעו.

- נעמה טל:** לא נכון.
- דבורה מלכי:** כל הסיפור - - -
- נעמה טל:** אולי נעשה באופן כללי מהלך של סיפוח - - -
- דבורה מלכי:** זה רעיון מצוין, שכבר הצבעתי עליו בפעם הקודמת. כל הבעיות היו נפתרות באבחת סיפוח אחד.
- אני רוצה להגיד משהו. קודם כל באמת באמת, עודד, אני לא מבינה מה קורה. אני שומעת אותך וזה פשוט סיפור הזוי. יש איזה שהיא התרחשות מאחור שאני לא מבינה. אז אם עכשיו רמזת שכל הסיפור הוא באמת כלכלי ביסודו וזו מועצה ענייה, משוועת לכל שקל והולכת לאסוף ירקות במחנה יהודה אחרי שעות הסגירה, אז אני אומרת, הם יתווכחו על בולים, הם יסגרו את השערים, הם לא יעשו כלום, הם לא ישלמו. אני הבנתי משיחות שהתנהלו פה שבאמת יש בעיה ניהולית כלכלית מאוד מאוד קשה במועצה השכנה ואז באמת יכול להיות שהם ממש עם חרב על הצוואר והם לא מוציאים שקל אם הם יכולים. מהבחינה הזאת הם הרבה יותר חזקים מאיתנו כי אנחנו לא רוצים להתפשר על השירותים שאנחנו נותנים. מה שמנחם אמר, למרות שאני שונאת מלחמות ובטח לא על הגב של הילדים, אני מרגישה שכן הייתי רוצה לתמוך בזה. זאת אומרת אתם משחקים אותה או אתם באמת עניים, אוקיי, אתם לא רוצים לשלם את ה-25% האלה? בבקשה, גם אנחנו משלמים. בבקשה, שהילדים לא ילמדו ביום שלישי.
- מנחם שפיץ:** לא, הצעד הזה הוא מול אור תורה, הוא לא מול גוש עציון.
- דבורה מלכי:** כן, אבל זה בתקווה שהם ילחצו על גוש עציון חזרה.
- יהודה שויגר:** לא, אם אור תורה יכולים לספוג את זה ולא לפגוע בתלמידים, כנראה שהם יכולים גם לספוג את זה שאנחנו נקצץ. אם הם חושבים שזה יפגע בתלמידים, איך הם יכולים לוותר לתושבים של גוש עציון? זה לא נראה לי הגיוני.
- דבורה מלכי:** אבל אם אנחנו מתעסקים פה, אם אנחנו מועצה עשירה יותר, מנוהלת טוב יותר, כל מה שאתה רוצה ואנחנו מחלקים את כספנו טוב יותר, יש לנו סדרי עדיפויות שהגדרנו על מה אנחנו מוציאים את זה, מול - - -

- עודד רביבי:** תגידי חופשי. תתמודדי עם זה אחר כך.
- דבורה מלכי:** בקיצור, מול מועצה ש - - - אני לא יודעת מה אתה עושה, זה כמו שאתה בונה בית עם דוש שלא יכול לבנות גג ובייסמנט ואתה כן רוצה. אני לא יודעת באמת איך מתנהלים, מה שאנחנו רואים שאנחנו מפסידים פה כמעט בכל החזיתות.
- עודד רביבי:** אתה רוצה לדבר - - - כדי להסעיר אותם לגמרי.
- דבורה מלכי:** לא, אנחנו יודעים שיש 378 נושאים שאף אחד לא מסתדר - - -
- נעמה טל:** האם יש נושא שאנחנו כן מסתדרים?
- דבורה מלכי:** אפילו בסוף הדרך לא מסתדרים.
- יהודה שויגר:** לא מסתכלים קדימה ולכן אני טוען שזו שאלה של - - - אנחנו נמצאים בפרשת דרכים, שבה אתם רואים את המועדון שהולך ונבנה בשכונת הרימון. יש שם מועדון שמחולק לשניים, לתשושי נפש ומועדון מועשר, כשתשושי הנפש זה אנשים סיעודיים והחבר'ה הרגילים יותר. אחרי שסיכמנו איתם שהמועדון, כמו שהוא, יחד עם ה-55 קשישים שנמצאים שם עוברים לפה ופה מתקיים הפיצול בין שני הדברים האלה הם הגישו בקשה שלא סיפרו לנו עליה, בקשה למשרד הרווחה ובקשה לקרן לביטוח לאומי שתעזור להם בשיפוץ של חדר במתנ"ס כדי לפתוח מועדון מועשר נוסף לקשישים. אני כינסתי פה בישיבה בשבוע שעבר יחד את מנהל המתנ"ס של גוש עציון ומנהל המחלקה לשירותים חברתיים שלהם ואת שלנו כדי לראות, כי אנחנו נמצאים בשלב שבו אנחנו צריכים לצאת למכרז על גורם מפעיל לשני המועדונים האלה.
- נעמה טל:** שאין הצדקה לשניהם.
- יהודה שויגר:** לא, יש הצדקה לשניהם בפוטנציאל שהוגשה בקשה על רקע זה שאנחנו יוצאים ביחד כי כמות הקשישים באפרת וגוש עציון מתאימה למה שנמצא פה.
- נעמה טל:** יש הצדקה לאחד תשושים ושניים רגיל, אבל אין הצדקה לאחד תשושים, אחד רגיל ועוד אחד בגוש.
- יהודה שויגר:** נכון. לפני שנה וחצי הם פתחו גם במזרח הגוש עוד איזה שהוא מועדון מסוים. עכשיו, כשבאו לדבר על מה הולך לקרות בתוך הדבר הזה כגורם

מפעיל, הם אמרו 'חבר'ה, אנחנו כבר מראש אומרים לך, אנחנו כנראה לא נוכל - - -', עכשיו, כל מי שמבין טיפ טיפה בקשישים, עשינו על זה דוקטורט בחודשים האחרונים מבין שמועדון תשושי נפש זה גירעוני, זה מועדון גירעוני בכל מדינת ישראל ולכן המשמעות של הדבר הזה היא שברגע שאתה לוקח את המועדון המועשר ואתה משתמש באמת באותו גורם מפעיל, אז אתה יכול להשתמש בעובדת סוציאלית שצריכה להיות פה 25% ופה 25%, אתה מאחד משאבים ואז אתה יכול להפעיל את שניהם בצורה כזאת שלא תהיה גירעונית. יחד עם זה עדיין יש השתתפות של המועצות, ופה אנחנו מדברים על מועדון אחד שהיום קיים באלון שבות שהולך להתפצל לשלושה מועדונים, וזה הפיצוץ שהולך להגיע בעוד כמה חודשים, הם כבר אמרו לנו 'חבר'ה, אין לנו תקציב היום לממן את העלויות של הדבר הזה', אמרתי להם 'תעשו מתמטיקה, ממועדון אחד עוברים עכשיו לשלושה מועדונים', לא רק שזה יעלה לנו פחות, כי הם אמרו שיהיה להם מפעיל, הוא בהכנה ל-2016, הם כבר קיבלו על זה איזה שהיא פקודת התראה, על זה שהם צריכים לקצץ בעלויות של הדבר הזה ולהשתמש רק בתקציבים שהם מקבלים על ידי משרד הרווחה, עם מטצ'ינג המועט שלהם. המשמעות היא שממועדון אחד זה מתפצל לשלושה, אמרתי להם, 'זה מתמטיקה, זה יעלה לנו יותר, ומה? עוד שלושה חודשים אנחנו נכנסים פה למועדון הזה ואז תגידו לי שמה? אנחנו לא שותפים? עכשיו אין לנו כסף כדי להשלים? ומה אתם רוצים שאני אעשה?' כן, זה מה שהם אמרו לך.

דבורה מלכי:

הם אמרו לי כבר, בהכנה כזו או אחרת וזה עוד רגע זה מגיע לפתח, זה עוד שנייה מגיע. עכשיו, או שאני מסתמך על הקשישים של אפרת ואני אומר חבר'ה, אין לי פרטנרים, אמרתי להם, 'בואו, אם אנחנו שותפים זה אומר שאנחנו שותפים בכל שלושת המועדונים האלה ביחד', כי הם רצו להכין תחשיב רק על המועדון שלהם שנמצא שם, אמרתי להם, 'חבר'ה, תחליטו, אם אנחנו שותפים אנחנו שותפים בכל שלושת הדברים האלה'. אנחנו לא שותפים, כי כל אחד אמור להשלים את השני, פה זה אמור להיות מועדון של ה-80 פלוס ותשושי הנפש אמור להיות אפילו יותר ושם הם מכוונים ל-

יהודה שויגר:

70 פלוס, או אפילו טיפ טיפה יותר כדי שזה יהיה עם הקתדרה משולב בזה.

מנחם שפיץ: אז איך הם יטפלו בתשושים שלהם?

יהודה שוויגר: לא יודע, אלוהים יודע. מה יקרה? הם יבואו אלינו ויגידו, זה מועדון שכבר רץ 17 שנה, הם בסוף ישאירו את זה לפתחנו ויגידו לנו רגע לפני 'אתם באפרת לא מוכנים לקבל את הקשישים שכבר 17 שנים - - - אתם סוגרים להם עכשיו את הדלת באפרת ואתם לא מוכנים לקבל אותם'.

דבורה מלכי: נו, אז מה? זה נופל לך על המצפון?

יהודה שוויגר: לי בקטע הזה לא, אני רק יודע לאן אני הולך להגיע בעוד כמה חודשים. אני מבין את המשמעות.

דבורה מלכי: אז אנחנו כבר יודעים. אני לא יודעת אז מה נכון לעשות. אם זה היה שכן עני, אני כן יודעת מה לעשות, אם זה מועצה ענייה שלא מתנהלת היטב אני באמת לא יודעת מה לעשות. אם המצב הוא ככה, כפי שהוא מתואר - - -

דורון כהן: זה השערות שלנו שזו מועצה ענייה.

דבורה מלכי: לא, אמרתי 'לא מנוהלת היטב'.

עודד רביבי: רבותי, מי שרוצה ללכת יכול ללכת, מעבר לכביש מתנהלת ישיבת מליאה, הם ישמחו כמו אצלנו לתושבים מומחים שיישבו בספסלים האחוריים וישקיפו ויקשיבו, אולי תעזרו להם לקבל החלטות. שמעתי פה, הבנתי, נעביר ליינון שמה שגוש עציון משלמים גם אנחנו נשלם, לא שקל יותר. את יתר בעיות גוש עציון אין לי שום יומרה לפתור.

דבורה מלכי: לא, רק את הבעיות שלנו. אנחנו מדברים פה רק על הבעיות שלנו.

עודד רביבי: כן, אבל הן במידה מסוימת משותפות. אם את יודעת איך להפריד ביניהן, אני אשמח לשמוע.

מנחם שפיץ: עודד, בבית שמש הם כבר שמו את התושבים מאחורי זכוכית, אז אנחנו - -

עודד רביבי: מאחורי זכוכית זה טוב, אפשר להסתרק לפחות.

מנחם שפיץ: נכון, זה כמו בגן חיות.

דבורה מלכי: אבל מה תעשה בעוד שלושה חודשים באמת?

- עודד רביבי:** דבורה, אני מתקדם במה שאני יכול, יש לי מרכז חירום רפואי, אני לא יודע למנוע הקמת מרכז חירום רפואי נוסף. אני לא אחתום על המכתב לרב יחיאל אקשטיין. אמרתם לי עכשיו, 'עודד, מה שאור תורה משלמים, תשלם כמו גוש עציון, אל תשלם יותר ואל תהיה פראירי'. מוקד ביטחוני, אני בבית משפט, יש סיכומים, יהיה פסק דין, אני אעדכן אתכם כשאני אקבל את פסק הדין ונראה מה עושים.
- נעמה טל:** זה לא רק מהמקום המשפטי, זה המקום שבו אנחנו יכולים לפעול כרגע.
- דבורה מלכי:** מה עם בית הקברות?
- עודד רביבי:** בית העלמין, שמנו שלט, הורידו אותו, החזירו אותו. אני מדווח לכם. אני מנסה לא לערב את האמוציות שלנו.
- יהודה שויגר:** במועדון הקשישים ממשיכים עם המכרז, נערכים לזה כאילו אנחנו שותפים ואם אנחנו נצטרך להיות לבד אז אנחנו נדע גם להתמודד עם זה. נייערך לזה.
- דבורה מלכי:** אני חושבת שצריך לא להיות שהם כבר שנה יושבים פה ואוכלים 100,000 שקל ואז הם לא משלמים.
- יהודה שויגר:** לא, כבר למדנו מטעויות.
- עודד רביבי:** הריסה של הזולות ואז אני מעביר את זכות הדיבור לדוד שמחכה פה בסבלנות. הסיפור של הזולות. מי שחבר בסיירת הורים או מי שיש לו ילדים בגיל הרלוונטי יודע בדיוק על מה אנחנו מדברים. מי שאין לו ילדים בגיל הרלוונטי או שהוא לא חבר בסיירת הורים, כדאי או שיהיו לו ילדים בגיל הרלוונטי או שיצטרף לסיירת הורים.
- דבורה מלכי:** אל"ף, נעבוד על זה, בי"ת, הקטן שלי בן 18 בשבת.
- עודד רביבי:** מה זה זולות. זולות זה למשל מה שבנה גודמן מאחורי הבית שלו בצורה של צריף, מקום שבני נוער יכולים להיפגש ללא פיקוח, ללא השגחה, ללא נוכחות של אף אחד ולעשות שם מה שהם רוצים. באופן עקרוני אנחנו מכירים את תופעת הזולות, אנחנו יודעים איך להתמודד איתם, סיירת הורים ידעה למפות את הזולות, ידעה לבקר בזולות, פחות או יותר ידענו מה קורה פה. היו במהלך 3 או 4 השנים האחרונות שלוש שריפות גדולות, שלושתן היו בזולות, פעם אחת אצל גודמן, זה היה בקבוק תבערה

שהושלך מעבר לגדר, לא קשור לפעילות בתוך הזולות, פעמיים בחורשות שונות, אחת ליד מטה הנוער ואחת בחורשה מול נחלת אופיר, שהזולה הייתה מקור של שריפה שכילתה לא מעט עצים ורק בנס היא לא גרמה לנפגעים בנפש. גם עם זה ידענו איך להתמודד עם זה ולעשות פעילויות. בשנה האחרונה הושקעו כספים בזולות במחירים פשוט דמיוניים. יש זולה שנבנתה לגובה של שלוש קומות.

דבורה מלכי: מי בנה אותה?

עודד רביבי: בני נוער, אבל המשפחות שלהם מביאות את חומרי הגלם ומסיעות אותם עם המכליות. לא כרתו עצים ובנו זולה, בסדר? עצים חתוכים במידות נכונות, עם צירים לדלתות מנגרייה - - -

מנחם שפיץ: מה גודל דבר כזה?

עודד רביבי: אתה יכול להסתכל בעלייה לזית. יהודה יכול לשלוח לך את כל התמונות של הזולות.

מנחם שפיץ: אבל בערך, מה הגודל של דבר כזה?

עודד רביבי: יש זולות כמו 700 מטר מרובע - - -

מנחם שפיץ: אפשר לעשות אולם שמחות שם?

עודד רביבי: הזולה הכי גדולה, שהיא על שלושה מפלסים, הערכה שלי, היא מגיעה לסדר גודל של 80 מטר מרובע.

דובר: אפשר לחייב בארנונה.

עודד רביבי: רבותי, אלה דברים מטורפים.

מנחם שפיץ: בנו את זה בצורה ביטחונית?

עודד רביבי: דוד אומר שהיא יותר מ-80 מטר, הוא מעריך מעל 100 מטר.

נעמה טל: איפה היא? מול הבית שלך?

דובר: לא, זולה שבנויה בהתנחלויות.

עודד רביבי: זאת זולה שנמצאת מאחורי כורש, יש זולה שבנויה על עצים, מעל העלייה לזית.

דובר: כשאת עולה לזית, איך שאת נכנסת תסתכלי למעלה, המקפצה של הדואר.

עודד רביבי: זה כאילו הם בבריכת המשושים, הם חושבים שגם כל הוואדי יתמלא

במים והם הכינו את ה - - -

נעמה טל:

זה בשטח השיפוט שלנו, עודד?

עודד רביבי:

עזבי, מי שאמר את ההערה הזאת, שזה לא בשטח השיפוט, לא מבין בחינוך. בסדר, שמעתי על אחד, שהוא לא פה הערב, הלך אמר לבני נוער את מה שהוא אמר, זה חוסר אחריות. באו אליי בני נוער, אמרו לי 'חבר מועצה אמר לנו שאין לך סמכות כי זה לא בשטח השיפוט שלך'. בואו, באמת, אנחנו איבדנו פרופורציה.

מנחם שפיץ:

אם חס ושלום משהו קורה שם.

נעמה טל:

ממה אתה חושש? מהזולות על עצים אני מבינה.

עודד רביבי:

יש שני דברים. דבר אחד, התופעה הזאת הגיעה לממדים שהם חסרי פרופורציות, הם התחילו להיות מבנים מסוכנים, אין שום הגדרה אחרת, זה מבנה מסוכן. המבנה המסוכן הוא בשני מישורים, אחד זה סכנת אש, השני זה סכנה בטיחותית, כשאני רואה מבנה של 120 מטר שצריך מהנדס כדי לבנות את זה, שבנו את זה ילדים, בואו, אני לא יודע מה יכול לקרות. ברור לי, ברור לי שאם חס וחלילה קורה משהו לאחת הזולות, אף אחד לא ישאל 'עודד רביבי, איפה שטח השיפוט שלך? זה בתוך שטח השיפוט שלך או לא?'. כולם יבואו למועצה, כולם יבואו למחלקת שפ"ע, כולם יבואו לפיקוח, כולם יבואו לסיירת הורים, כולם יבואו למשטרה, כל החיצים יירו לכל הכיוונים למה כולנו התעלמנו.

נעמה טל:

אז מה נעשה כרגע? הרסתם חלק מהזולות?

עודד רביבי:

התחלנו להרוס?

יהודה שויגר:

התחלנו היום.

עודד רביבי:

דבר ראשון אנחנו עשינו מיפוי של מה מסוכן ומה לא מסוכן ומה רמת הסיכון. מעגל שני, הזמנו את בני הנוער לשיחות אישיות על כל אחת ואחת מהזולות. לקחנו את ההצעה של דבורה, באמת התאמצנו, לא אני עשיתי את זה, כדי שאני לא אהיה חשוד, כי אני לא טוב בתהליכים האלה ואני על הפנים, שכרתי יועץ חיצוני שיעשה את זה, עשו מעגלים, דיברו איתם. כולם באו ואמרו לנו 'זה זולות לשם שמים, רק עושים בהם לימוד תורה'. אני לא אגיד לכם מה הממצאים בזולות האלה, יש לנו זולות של ילדים בבית ספר יסודי או חטיבת ביניים עם אמצעי מניעה משומשים על הרצפה.

זה לא פשוט מה שקורה שם. יש לך לחץ מהורים שמסרבים להכיר במה שקורה בזולות, יש את הבעיה הבטיחותית ויש את בני הנוער שהם באמת תמימים, שסך הכול רוצים לפרוק ולהקים לעצמם מקום שהם יכולים להתבודד וללמוד לבחינות. אז אנחנו מנסים בין לבין, יש תכנית איך מפרקים אותם, יש בני נוער שהבינו והם מפרקים את הזולות לבד, יש זולות שמחלקת שפ"ע תפרק - - -

מנחם שפיץ:

ריבונו של עולם, כמה כאלה יש?

יהודה שויגר:

יש לפחות 15 כאלה.

מנחם שפיץ:

אפשר להשכיר אותם לזוגות צעירים?

נעמה טל:

זה נראה שאתה כאילו עלית פה על איזה שהוא צורך אמיתי של בני הנוער. הזולות האלה לא נבנו כי בא להם, הן נבנו כי אין להם - - - בצדק מסיבות בטיחותיות וכל מה שאתה אומר אנחנו הורסים אותם או נוקטים בתהליכים כאלה ואחרים, אבל צריך לתת מענה לבעיה שזה הציף.

עודד רביבי:

נעמה, מטה הנוער הוקם בפארק השיבולים כי בני הנוער היו מתבודדים בפאר השיבולים. להזכיר לכם, מועדון הנוער היה בקומת הקרקע במתנ"ס, לא פה. בקומת הקרקע במתנ"ס היה שלט גדול 'מועדון נוער', אף בן נוער לא נכנס לשם, אמרו שזה לא רלוונטי, 'אנחנו רוצים את זה במקומות שבהם אנחנו נמצאים'. יש 15 זולות, יש זולות שלמרות שהן 120 מטר הן מאוישות על ידי שלושה בני אדם. כלומר כל התופעה בסוף, אם אני סופר את דיירי הזולות אני מגיע לסדר גודל של 50, 60 בני נוער.

דובר:

חלק בוגרי צבא, חלק - - -

עודד רביבי:

אז לא צריך להתבלבל. אני לא יודע כרשות לבנות מועדון לכל קבוצה של שלושה ילדים שאומרת 'אנחנו צריכים את הפינה הייחודית שלנו'. וגם שמנו שלט 'ברוכים הבאים לזולה שלנו'. אנחנו מכילים את כולם. צריך בסוף להבין מה הפרופורציות, זו כמות מטורפת של זולות, הושקעו בהן סכומי כסף אדירים, אבל הדברים יצאו מכלל שליטה. אנחנו מנסים גם במעגל החינוכי, גם במעגל של האכיפה, לטפל בזה. זה מה שקורה עם הזולות.

- יהודה שויגר:** נעמה, ביום חמישי האחרון, בסיירת הורים, כל מי שרצה לשבת, היו קבוצות גם מחוץ ליישוב שישבו, היה בכיכר הכבשים שם בבית, אמרנו להם 'רק תהיו בשקט, שלא תרגיזו שם את ה - - -
- מיכאל דהן:** כבשת הביטחון.
- יהודה שויגר:** כן, יש שם אחד שמפעיל עליהם זרנוק.
- דובר:** מי?
- דובר:** הכבאי, למי יש זרנוק?
- יהודה שויגר:** החבר'ה אמרו לי, לפחות פעמיים הוא יצא אליהם בליל שבת, הגזמנו. אני בליל שבת לא עושה סיורים - - -
- (מדברים ביחד).**
- יהודה שויגר:** כל יום חמישי בערב יש קבוצה. מסיבה/לא מסיבה, זה תלוי בחבר'ה. גם ביום חמישי ליד בית הנוער הייתה קבוצה בוגרי תשיעית, נקרא להם, שישבו שם. כל מי שרוצה, אולי בתצפית יובל יש כל יום חמישי בלילה. מי שרוצה מקום ולהיות בשקט שלו, יש לו, אבל חלק מהזולות מאוד בעייתיות.
- דורון כהן:** רגע, אולי אני אגיד משהו לא פוליטיקלי. מה בעייתני? מצד שני אנחנו יודעים איפה החבר'ה נמצאים - - -
- יהודה שויגר:** לא, זו סכנה.
- דורון כהן:** חוץ מהסכנה הבטיחותית - - -
- עודד רביבי:** לא, דורון - - -
- נעמה טל:** אז הם מקיימים יחסי מין, מה תעשה? לפחות הם משתמשים באמצעי מניעה.
- דוד ישראלי:** לא, לא, אני אגיד לך משהו, הם שותים שם - - -
- (מדברים ביחד).**
- דבורה מלכי:** אתה מדבר על בטיחות, אני מדברת על משהו אחר.
- דוד ישראלי:** הם שותים שמה ואחד מנסה רק ללמד אותי שם שהוא שתוי והוא גומר עם הראש על הרצפה.
- דורון כהן:** מבחינה בטיחותית זה דבר אחד. מצד שני, אתה יודע איפה החבר'ה נמצאים, הם לא מסתובבים לך בכיכר ציון שיכורים ברחוב.

- אבי חדידה:** אני מעדיף שהם יהיו בכיכר ציון מאשר שיהיו באזורים שאף אחד לא רוצה אותם.
- (מדברים ביחד).**
- אבי חדידה:** גם אנחנו כשהיינו צעירים היינו - - - אולי לא דומות בהיקף, אבל גם אנחנו היינו - - - וצריך לתת גם לנוער את המקום של - - -
- עודד רביבי:** כל עוד הזולות היו צמודות קרקע, הן היו חד קומתיות - - -
- נעמה טל:** בלי יחידות להשכרה.
- עודד רביבי:** בלי יחידות להשכרה ולא על בסיס שעתי - - -
- אבי חדידה:** אני מסכים - - -
- עודד רביבי:** אז העלמנו עין. כשאני מגיע למצב שיש לי זולה של 120 מטר בנויה על שלוש קומות אני לא יכול להישאר אדיש.
- דורון כהן:** נתת לדוגמה את הזולה של גודמן, היא כבר שמה שנים.
- עודד רביבי:** נכון.
- דורון כהן:** ויודעים איפה החבר'ה יושבים, הם מאחורי הבית, ההורים או מתעלמים או לא רוצים להתעלם, אבל מצד שני הם לא שפוכים איפה שהוא בכיכר ציון ועושים - - -
- עודד רביבי:** דורון, אנחנו נכנסנו למסדרון שהוא בעייתי, כי אני - - -
- דורון כהן:** אבל לנו יש את הכוח להפריד בין בטיחותי ל'הנה פה אני יודע שיש שלושה חבר'ה שעושים איקס, וואי זד', אבל אנחנו יודעים שהם שם - - -
- יהודה שויגר:** בסוף הם מסתובבים לנו בפארקים, מתחת לבית. לדוגמה, ועושים רעש ואז - - -
- דבורה מלכי:** בסוף מה יהיה? הרי הם לא יחזרו כולם בתשובה ובאמת - - -
- דורון כהן:** הילדים שלנו, במקום לשבת בזולה שאנחנו מכירים יילכו להסתובב בכל מיני מקומות ויעשו כל מיני דברים שלא תהיה לנו שליטה בזה.
- דבורה מלכי:** צריך לראות מה יקרה עם זה. אוקיי, מחר הורסים את כל ה-15, מה - - -
- עודד רביבי:** אני לא אמרתי שהורסים את כל ה-15.
- דבורה מלכי:** ומה אתה צופה שיקרה?
- יהודה שויגר:** המסוכנים, וזה 70% מהם, הורסים אותם. כל השאר, איפה שיכולנו להסדיר את זה מבחינה בטיחותית, ואני עשיתי את הסיורים האלה,

הבאתי גם את יוסי שלוש, גם את אושרית, גם את נציגת סיירת ההורים, אחרי שישבתי עם כל אחד מקבוצות בני הנוער באופן אישי, חצי שעה, כדי לדבר עם כל אחד, להבין ממנו מה הצורך, מה עושים שם, את מי זה משמש. הלכתי לשם בפעם הראשונה, אחר כך הלכנו בפעם השנייה, כדי לראות האם ניתן להסדיר את זה בטיחותית, בואו, אין, 70% - - - נתנו להם את האפשרות לפרק בעצמם.

דבורה מלכי:

בסדר, אני שואלת מה אתה צופה - - - יהודה, עשית עבודה מאוד מקצועית, אני שואלת מה אתה צופה, מה המערכת צופה שיקרה.

עודד רביבי:

דבורה, שני דברים, גם כשיהודה אומר 'הסדרנו מבחינה בטיחותית', מה זה אומר? זה אומר שאנחנו אומרים שאין סכנה שילד שיכור ייפול מקומה שלישיית.

דבורה מלכי:

מצוין.

עודד רביבי:

לא, זה לא כל כך מצוין, כי עדיין אם יקרה לי שם ילד שיירדם עם נרגילה ותהיה שריפה אני עדיין במקום בעייתי. שלא נתבלבל, זה לא מבנה בטיחותי שאני יכול לתת לו תו תקן ולהגיד 'זה עומד בכל כללי הבטיחות'.

דבורה מלכי:

עודד, אם זה יקרה לו בפארק צביקה זה ייפול עליך אותו דבר.

עודד רביבי:

ממש לא. ממש לא.

דבורה מלכי:

אותו דבר. יגידו 'מה, וידעו את זה ועשו את זה', אתה - - -

עודד רביבי:

לא, סליחה, יש הבדל בין מבנה שאתה יודע שהוא מקום נוכחות קבוע לבין זה שזה קורה באחד הפארקים. יש הבדל תהומי. יש גם הבדל בין לצאת מתוך מבנה שהוא מלכודת אש אל מול לברוח ממדורה שמתחילה לך בתוך אחת החורשות. המציאות היא מאוד בעייתית. קשה לי להגיד מה בטיחותי ומה לא בטיחותי, קשה לי מאוד להגיד מה בטיחותי ומה לא בטיחותי ואני מנסה בין הטיפות, כי אני מבין שגם להם יש צרכים. אבל בואו, בסוף זה מעגל רב משתתפים, שכל אחד צריך לקחת את החלק שלו. סיירת הורים עושה המון, מטה הנוער עושה המון והמשטרה עושה המון, מי שתמיד חסר לי במעגל הזה אלה ההורים. גם עכשיו, בסוף, כל הלחץ, המהומה על הזולות, ממי קיבלתי תלונות? מבני הנוער. להורים בכלל לא אכפת. אבא השקיע, הערכה שלי, 20,000-30,000 שקל על חומרי בנייה

לזולה, הוא לא אמר לי 'סליחה, אני השקעתי פה, מה אתה הורס לי?' הוא אפילו לא הרים טלפון. הוא מודע לזה שהזולה הזאת הולכת להיהרס. עכשיו כן, אז יכול להיות שאני אהרוס זולה כזאת, אז הנושא יצוף ואולי הם ייקחו טיפה אחריות וטיפה יגלו מעורבות ועוד הורים יצטרפו לסיירת הורים. הגיעו תלונות על ילדים שמסתובבים בפארקים בזית, בסדר, סליחה, סיירת הורים באה, אתם יודעים כמה הורים יש מהזית בסיירת הורים? אחת, רק אתי גולן. אחת. מכל אפרת שכמעט ואין נוער יש לנו מתנדבים, בזית, השכונה עם הכי הרבה תלונות על נוער שמסתובב בפארקים, אין לנו אף הורה שמתנדב בסיירת הורים. זה לא יכול להיות ככה, בסוף כולם צריכים להירתם כדי לעזור.

בסדר, אבל הבעיה ידועה, שלא תמיד מי שנרתם להשתתף בסיירת הורים זה מי שהילדים שלו מסתובבים שם. אולי להיפך אפילו.

נעמה טל:

אין ויכוח.

עודד רביבי:

בסדר, רובנו פה הורים לילדים בגילאים הרלוונטיים, זה לא פשוט להורה להכיר שיש לילד שלו בעיה, מה, זה חדש? דווקא קשה לי עם זה שאבא הולך ומשקיע סכומים גדולים, זאת אומרת הוא יודע בדיוק איפה הבן שלו או הבת שלו מסתובבים אבל הוא לא עושה עם זה משהו.

נעמה טל:

יהודה, החבר'ה שנמצאים בזולות אלה חבר'ה שאנחנו יודעים שהם מגיעים גם למטה הנוער, משתתפים בפעילות של מטה הנוער?

אבי חדידה:

ודאי.

יהודה שויגר:

זאת אומרת לא מספיק להם מטה הנוער, הם צריכים עוד איזה שהוא מקום?

אבי חדידה:

לא, זה לא שלא מספיק. זה שהם רוצים שתהיה להם פינה שתהיה שלהם. ברוב הקבוצות האלה שנמצאים שם זו קבוצה של חמישה או עשרה אנשים, לא יותר, במקרה הטוב זה יותר באזור החמישה, שיש להם הזולה שלהם שהיא פינה שלהם. ואז כשאתה שואל אותם שאלה, 'תגידו לי, מי עוד משתמש בזולה שלכם?' אז הם לא יודעים להגיד מי עוד משתמש, חוץ ממקום אחד שמצליחים לנעול אותו כי באמת מצליחים לנעול אותו, אבל שם יש בעיה בטיחותית, כי הכול נעול, הכול סגור, זה מקום שבשנייה, אם

יהודה שויגר:

אתה נמצא בלילה ויש שם את השריפה הכי קטנה הם לא רואים כלום וכשהם נמצאים שם אז זהו, נגמר כל העסק, תוך שניות וטראח הכול הלך. אז יש מקומות שבהם יכולנו לחיות בשלום, אני לא אגיד לכם שזה אידיאלי כי זה ממש לא אידיאלי, אבל יכולנו לחיות בשלום עם פתרון בטיחותי סביר, שזה גם אחרי שכופפנו את הבנייה.

אבי חדידה: בכל זאת אולי לפקח עליהם יותר ול - - -

יהודה שויגר: אנחנו מלווים אותם כל קיץ. בנינו ספסל אקולוגי בחווה החקלאית - - -

עודד רביבי: אבי, אתה מכניס למקום שאני לא רוצה.

אבי חדידה: אבל, עודד, הצורך הזה קיים, אנחנו יכולים להילחם בהם, אבל נוער הוא

נוער, הוא רוצה את הפינה שלו.

מנחם שפיץ: אני לא מבין משהו.

אבי חדידה: אני מבין, עודד ויהודה, את מה שאתם אומרים - - -

דבורה מלכי: הם ישנים שם בלילה?

עודד רביבי: הם נרדמים שם.

יהודה שויגר: אני לא אתפלא שיש חלק שכן.

דבורה מלכי: עד איזה שעות הם שם? עד שתיים-שלוש בבוקר?

יהודה שויגר: מתי שבא להם.

מנחם שפיץ: יהודה, אתה אומר שהמספרים זה בין אפס לחמש, נכון?

יהודה שויגר: נכון.

מנחם שפיץ: יש כ-15 זולות, אנחנו מדברים על מקסימום כ-70 בני נוער, ייתכן אפילו

פחות. אז אנחנו גם צריכים על קנה המידה, מה קנה המידה ליישוב כמו

אפרת, שיש 15 זולות שמשתמשים בזה מקסימום כ-70 בני נוער, לעומת

הסיכון שכרוך בזה. אם היו שם 200 בני נוער, אז מה שאתה אומר, אבי,

צריך לחשוב איך פותרים את הבעיה. אבל אם אתה מדבר על מקסימום 70

ב-15 זולות, מה זה?

יהודה שויגר: אבל ב-5 מתוכן יש סכנה בטיחותית קשה, זה אומר שאם יש לך ילד

בכיתה ז' או בכיתה ד' שעולה על הזולה שלכם, כי אתם חשבתם שהוא

פתוח לקהל הרחב והוא עולה לקומה השנייה, כי יש שם כמה שבנו קומות

שניות שהן בלתי אפשריות. מה קורה עם ילד כזה בכיתה ד'? כשאמרו לי

'אנחנו שילמנו פה כסף מנגריית - - -', אז אמרתי להם, 'חבריה, כשיהיה ילד בכיתה ד' שעולה על הדבר הזה כי הוא עשה טיול בחורשה בזית והוא עולה על הדבר הזה וקורה לו משהו, אליך יבואו בטענות כי אתה בנית, או אליי?'

טוב, מיצינו את הנקודה.

עודד רביבי:

עוד שאלה. 70 בני הנוער המאותרים האלה, נגיד אם 70% מתוכם הם כן קטינים עדיין, יש לנו אפשרות, יכולת, רצון, כן לדבר גם עם ההורים שלהם? או שוויתרנו על זה מראש?

דבורה מלכי:

ישבתי עם כל אחד מהנערים האלה.

יהודה שויגר:

אני שואלת על ההורים.

דבורה מלכי:

ישבתי עם כל אחד מהנערים האלה, קיבלנו גם סדר גודל של 5 או 6 טלפונים מהורים-של, כשהם ידעו שאנחנו הולכים לפגוש את הילדים שלהם, שאמרו לנו ש - - - כשאתה מגיע, היה מישהו בזית, אחד, זה שיש לו את המקפצה, הוא עשה עבודה יפה, הוא עשה עבודה יסודית ואמר שגם יש איזה מפקח בנייה, תושב הזית, שעזר לו לעשות את הדבר הזה, שכן שלו, ואז אמרתי לו 'אתה יודע מה? מצוין, השקעת כל כך הרבה כסף, הוא הראה לי את הקבלות שלו, הראה לי את הכול, עשה שם עבודה נפלאה, אמרתי לו 'אין בעיה, אתה יכול להשאיר את הקומה הזאת, אחרי שאתה תלך ותיתן לי אישור של אותו מפקח בנייה שהוא לוקח אחריות על הדבר הזה והוא נותן לי אישור הנדסאי בניין מוסמך שיש לדבר הזה, קומה שלישית אתה מפרק, קומה שנייה אתה מפרק ואתה משאיר לעצמך את הדבר הזה כמקום שהוא פתוח, יחד עם זה שאתה מסדיר שם גם עלייה, כי היום מי שמנסה לעלות לשם זו קפיצה כזו או אחרת. אתה רואה את הדבר הזה, כל המקום הזה רועד, רועד לגמרי. אמרתי לו 'אין בעיה, אתה מוכן לעשות דבר כזה?', אז הוא אמר לי 'בטח, אבא שלי יעזור לי', אבא שלו הוא במקרה גם מישהו שיש לו ידיים טובות, אמר 'בטח'. באנו אליו אחרי שבוע וחצי, 'מה קורה?' 'לא, אף אחד לא מוכן לשבת', הורים לא מוכנים.

יהודה שויגר:

- דבורה מלכי:** יהודה, אני אומרת ככה, מה שבטיחותי ושילד בכיתה ד' או מכיתה י', אנחנו לא מתווכחים על זה בכלל.
- יהודה שויגר:** אבל זה 70% מהמקומות.
- עודד רביבי:** דבורה, לשאלתך, לא כל המעגלים עם ההורים נסגרים, לא כל ההורים מבינים, יש הורים שמעודדים וכמו שאמרתי, יש גם חברי מועצה שחושבים שזה לא בתחום אחריותי כי זה מחוץ לתחום השיפוט של המועצה.
- דבורה מלכי:** עודד, כשאנחנו עשינו כל כך הרבה עבודה ועושים כל כך הרבה עבודה עם נוער, לנסות לשלוח אימיילים להורים האלה - - -
- יהודה שויגר:** אני אענה לך בצורה אחרת - - -
- דבורה מלכי:** ולהגיד להם שאתם יושבים איתם כאן פעם לשעה אחת - - -
- עודד רביבי:** חבל שאת לא מסתכלת אחורה. את יודעת למה? דוד יכול לספר לך סיפורי הורים מכאן ועד הודעה חדשה. כמות הילדים שהוא מרים מהאוזניים, שהם במצב של עילפון ושיכורים, שההורים אפילו, מתקשרים אליהם והם לא יוצאים החוצה לקחת את הילדים שלהם.
- יהודה שויגר:** אני אתן לך סיפור מפורים האחרון. היו הורים שאחרי שאנחנו החלטנו שאנחנו נותנים טלפונים להורים, דרך המוקד הביטחוני, והיו הורים שבשעה אחת או שתיים לפני בוקר הם קיבלו טלפונים על זה שהילד שלהם שיכור בפורים, התעצבנו, חטפו קריזה, 'מי אתם שתתקשרו אלינו באחת לפני בוקר, תעירו אותנו על הבן שלנו?', אמרנו 'סליחה, התבלבלתם, זה הבן שלכם, הוא נמצא עכשיו במצב עילפון, איפה האחריות ההורית שלך?'
- דבורה מלכי:** על זה אני מדברת, יהודה. אני חושבת שעשינו מספיק ואני לא חושבת שאנחנו מודדים את עצמנו במספיק או לא מספיק, אנחנו רוצים למדוד את עצמנו באיזה שהוא - - - אנחנו רואים שיש פה אולי כשל של חלק מההורים.
- יהודה שויגר:** דבורה, תצטרפי לדוד, תצטרפי בימי חמישי לדוד ואת תראי את זה בעיניים שלך.
- דבורה מלכי:** אבל אני לא רוצה להתייאש, יהודה.

יהודה שויגר:

זה לא קשור להתיימש, אנחנו כל הזמן מתמודדים עם האחריות ההורית הזאת, במרכז ההעצמה, בפעילויות שקורות דרך בתי הספר. תשאל את בתי הספר מה המשמעות להביא הורים. באורות עציון עשו מחטף פעם, הייתה אסיפת הורים, הביאו את ההורים שעה קודם כדי להעביר להם הרצאה על סכנות האינטרנט. הם עשו מחטף, כי הם לא הודיעו להורים מה הולך לקרות, הם הודיעו להורים שיש איזה שיחה, איזה שהיא הרצאה, קיבלנו כזאת שטוזה מההורים על זה שהם לא הודיעו להורים והכניסו להם הרצאה בנושא סכנות האינטרנט ואחרי אסיפה ההורים - - - הם אמרו לנו, 'זו פעם אחרונה שאנחנו עושים דבר כזה, קיבלנו כזה מבול של ריקושטים', אבל מצד שני אמרו, 'כשאנחנו מזמינים את ההורים לערב בנושא סכנות האינטרנט אף אחד לא מגיע'. הם אמרו, 'אנחנו נושאים, לא מצליחים לרתום את המעגל הזה'.

נעמה טל:

אבל אם במרכזי העצמה - - -

יהודה שויגר:

כמה מגיעים?

עודד רביבי:

מגיעים תמיד אותם ההורים. שאיתם אין לנו בעיה.

נעמה טל:

גם בדרך אבות אנחנו מכירים הורים שמכניסים את הילד בכיתה ז' ואומרים 'נבוא לאסוף אותו בכיתה י"ב'.

דבורה מלכי:

אני הייתי בדיון הזה פה עם אלי מזרחי לפני 10 שנים, כשכל הילדים של הזית היו עדיין בגיל 5-6 וידענו שזה הולך לקרות, אמרנו שהולכים להיות 1,000 בני נוער בזית, אמרו לי 'מזהים מגן חובה את הבעייתיים', את אלה שההורים לא אוספים מגן השעשועים. אז אני בהחלט יודעת, העניין הוא שאני אומרת שכל פעם נעשה עוד מאמץ ועוד מאמץ ואולי נביא 5%, 10%, 30% - - -

יהודה שויגר:

רק בתנאי שזה לא פוגע ב - - -

דבורה מלכי:

אבל לא דיברתי על הזולות, את הזולות להרוס, אני מדברת על הילדים.

עודד רביבי:

דבורה, את צודקת. אנחנו עושים כל מה שאנחנו יכולים, אנחנו מתקצבים את זה במאות אלפי שקלים, אם לא במיליוני שקלים. מאז שאני ראש מועצה יש המון כסף שמושקע בנוער כדי לאתר אותם ולתת להם טיפול. וברוך ה', גם יש המון מתנדבים כמו דוד שמתנדבים בסיירת הורים. אם

את יכולה לעזור לי לגייס עוד הורים אני אשמח, אם לא, ואין לך זמן, זה בסדר, זה לא התפקיד שלך, אני אמשך לעבוד, אני אמשך לתת ליהודה הוראות ואנחנו נמשיך. אנחנו לא מתייאשים מאף אחד, לא מאף אחד מהילדים ולא מאף אחד מההורים. בסדר? באמת.

דבורה מלכי: יש לך כאן אוכלוסייה מפולחת, יש לך 70 איש עם שמות עם שני הורים, 1.8 הורים לכל אחד.

עודד רביבי: תאמיני לי שאני יודע.

אבי חזידה: בסיכומי של דבר אנחנו בעצם משאירים חלק מהזולות, יהיה להם את המפלט וזה מה שהתכוונתי. אני לא התכוונתי שנשאיר את הדברים שהם לא בטיחותיים והם מסוכנים וכו' וכו', להקטין את התופעה - - - 30% יישאר מה-15.

יהודה שוויגר: פעילות ישיבה מבורך, מקומות ללכת ביער מבורך, כנראה שלא נמנע את הדברים האלה. סכנות בטיחותיות לא.

אבי חזידה: מסכים לגמרי, אז אנחנו מסכימים.

אדמונד חסין: אנחנו ביקשנו להיכנס ברבע לעשר, חשבנו שלא תחזיקו מעמד, אבל עשיתם את זה מאוד יפה, אני חייב להגיד.

עודד רביבי: כמה משפחות מגיעות לאפרת בטיסה?

דבורה מלכי: אולי רק שתיים.

אדמונד חסין: חברים, אני נתתי לכם את הדוחות הכספיים, תחזירו לי אותם בבקשה.

נעמה טל: אנחנו לא מצביעים?

אדמונד חסין: אתם לא מצביעים, אתם רק מיודעים. זה דיווח. הנושא הוא הדוחות הכספיים לשנת 2014 של החברה הכלכלית אפרת. דוד, בבקשה. כמובן שהדוחות אושרו על ידי ועדת ביקורת של החברה הכלכלית, עם ההערות שקיבלנו, שינינו, זה עבר לדירקטוריון של החברה הכלכלית, אושר ואנחנו מציגים לכם את זה כבעלי החברה.

דוד ישראלי: אנחנו נעבור במהירות על הדוח הכספי הזה. עמוד 3 זה יתרות שהיו לנו

ליום 31 בדצמבר 2014 עם התאריך המקביל שלו, 31 בדצמבר 2013. אני

רץ מהר, למי שרוצה להתעכב על משהו ספציפי תעצרו אותי ואני אתעכב

שם.

רכוש שוטף, סך הכול 368,451. זאת אומרת אלה יתרות של כסף ושווה כסף שהיו לנו בסוף 2014, קצת ירידה מ-2013, תיכף נדבר על זה. השקעות בחברה המוחזקת, מופת ביהודה, אני מעריך שהמנכ"ל ידבר על זה.

דבורה מלכי: דיברנו.

רכוש קבוע נטו, זה בעצם ציוד של החברה בניכוי פחת, שולחנות, כיסאות, מחשבים וכו'. הוצאות מראש לטווח ארוך, לזמן ארוך, זה ממורדות התאנה, כספים שהושקעו מזמן ורשומים כמספר בנפרד. סך הכול 1,161 מיליון - - -

דוד ישראלי:

זה פרויקט שאנחנו מקדמים אותו, אפרופו הדוח הקודם, הוא מתקרב בעזרת ה' ממש למימוש. בעזרת ה'.

אדמונד חסין:

דבורה מלכי: מורדות התאנה?

כן.

אדמונד חסין:

איפה שהייתה שריפה מהזולה, אפרופו סיירת הורים, מבדל סיגריה.

דוד ישראלי:

נמשיך הלאה. 1,151,000 שקל זה הרכוש השוטף ורכוש השקעתי. מנגד לזה יש לנו את ההתחייבויות לספקים ונותני שירותים זה מפעילים שאנחנו משלמים להם בחודש ינואר, זכאים ביתרות זכות, עובדים בניכוי לתשלום, פיקדונות קרוונים, חוב מועצה וכו'. שטרי הון, הלוואות שהמועצה נתנה לחברה הכלכלית במהלך השנים, ההלוואה הגדולה ביותר זה השקעה בחברה מוחזקת, ראינו למעלה, 644, מופת ביהודה. התחייבות בשל יחסי עובד-מעביד, אנחנו אפילו ביתרת זכות קטנה, סכום זניח, המשמעות היא שבעצם ברגע שעובדי החברה מסיימים את עבודתם מכל סיבה שהיא, יש להם את כל ההתחייבויות שחייבים להם מבחינה חוקית, פיצויים, פנסיה וכו'.

בסוף הון מניות, החברה השקיעה כ-650,000 שקל בהון מניות. סליחה, המועצה השקיעה בחברה הכלכלית, ו-878,590 זה הגירעון המצטבר מתחילת הפעילות עד היום. גירעון מצטבר לצרכי מס. ואנחנו מגיעים ל-1,161,000.

ממה מורכב המאזן הזה? נעבור לעמוד 4 ואנחנו נחזיק יד אחת עם ביאורים 13, 14, 15, כדי שנבין יותר טוב. ביאור 13 זה בעמוד 13, 14 ו-15

וכך הלאה. הכנסות מאספקת שירותים, 1,800,000, יש לנו את הפירוט ממה זה מורכב. גם כן, מעט נמוך משנה קודמת, בעיקר בתחום הטלפונים הניידים, קצת מהמגורונים. באופן ישיר גם עלות השירותים של זה קצת יותר קטנה. הרווח הגולמי נשאר כמעט ללא שינוי.

הוצאות מכירה, הנהלה וכלליות, שינוי מהותי זה כמובן בשכר, כי ברגע שהפעילות קצת קטנה גם השכר קטן ובעצם היו פה שינויים בשכר ויש פחות עובדים בחברה הכלכלית. זה הורגש עוד יותר ב-2015. אני מתאר לעצמי שאם המנכ"ל עוד לא דיבר הוא ידבר על זה.

הוצאות מימון, סכום מאוד זניח. ההפסד לשנה היה 70,725, קצת פחות משנה קודמת, כאשר נכנסה הכנסה של 45, מכירות קרוונים, שזה בעצם עסקה לא שוטפת ולכן היא נרשמת כהכנסה אחרת וככה ההפסד קטן בשנת 2014 ל-25,357.

זה מאזן שאנחנו די צפינו אותו, אם אני יכול טיפ טיפה לתת פרשנות לדוח הכספי הזה, אנחנו ידענו שיש ירידה בפעילות כתוצאה מטלפונים ניידים שהמשק כולו עבר טיפול גדול ובעצם זה חלק אחד. החלק השני זה כמובן שכר המנכ"ל, שמורכב ברובו מחלק השקעתי. על החלק ההשקעתי הזה כרגע אין - - - אם יש שאלות על הדוח הכספי, בשמחה.

תודה רבה, לילה טוב. המשך קיץ טוב.

עודד רביבי:

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר: _____

עודד רביבי